XXII. évfolyam 14. szám

Ára: 1 forint

1966. április 7

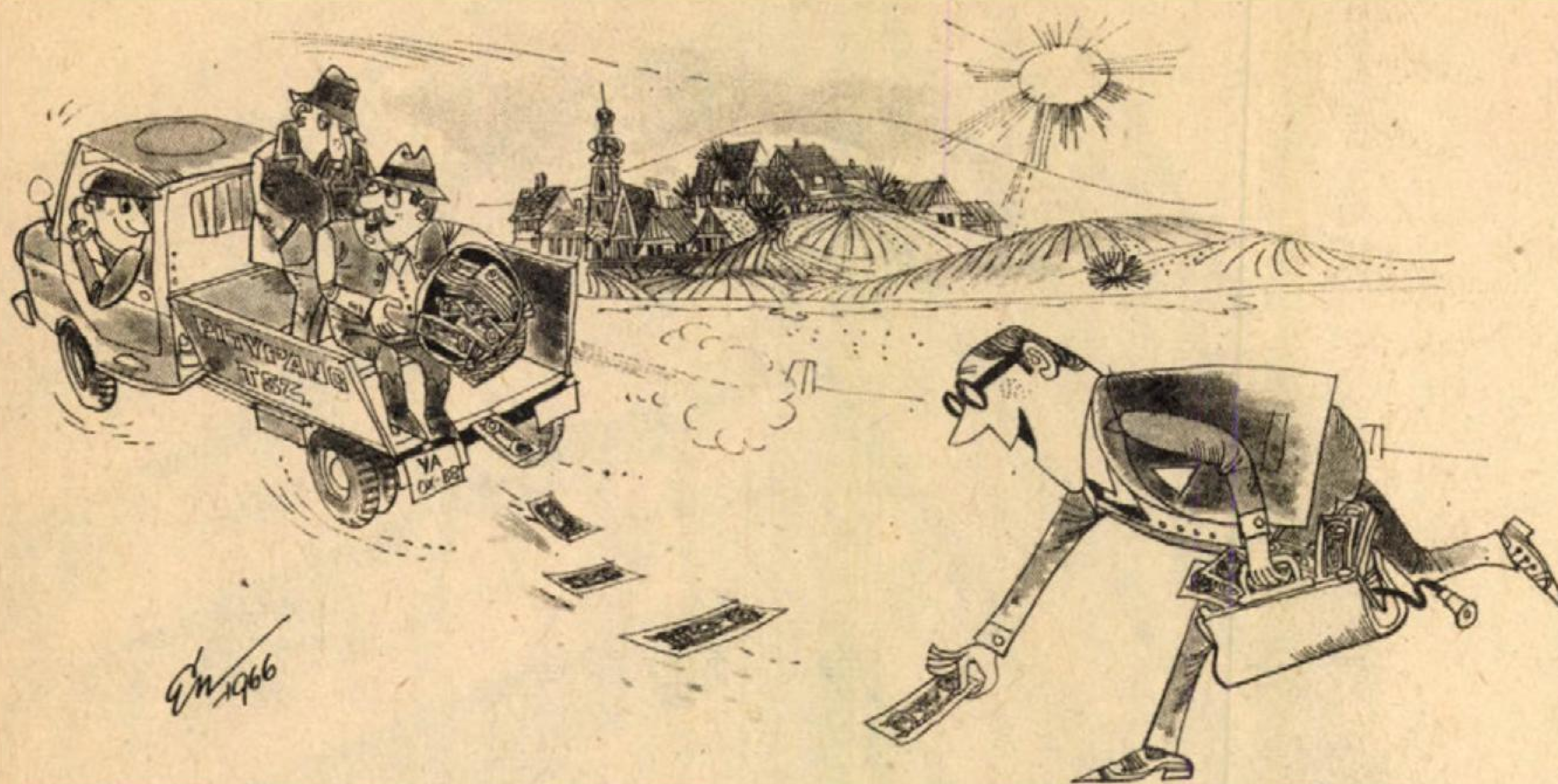

Fülöp György rajza

— Feljöttem Pestre ... Eleget túrtam a földet odahaza ...

Hogyan kell körorvost fogni?

Endrődi István rajza

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MENNYIT NYERTEM?

A hatodik békekölcsön legutóbbi sorsolásán 65 700 számú, 500 Ft névértékű kötvényem 200 Ft-tal kihúzták, ami a névértéken felül további 500 Ft nyereményt jelent.

A 20% nyereményilleték levonásával 900 Ft-ot kapok – gondoltam –, és elmentem az 5-ös számú postahivatalba, ahol meglepetésemre csak 840 Ft-ot fizettek ki. Próbáltam vitatkozni, de eredménytelenül.

Felhívtam az OTP illetékes osztályát, ahol közölték, hogy 900 Ft jár nekem. Erre visszamentem az 5-ös postára, és a főnökhelyettesnél reklamáltam, aki rendkívül udvariasan közölte, hogy a kezelőnő helyesen fizetett, mert a hivatalos nyereményjegyzék szerint, 500 Ft-os kötvényre 200 Ft-os nyeremény alapján az előírt kifizetendő összeg 840 forint.

Ismét felhívtam az OTP-t, és kérdésemre, hogy a még nekem járó 60 Ft-hoz hogyan juthatok hozzá, közölték: írjak egy levelet az OTP központi leszámoló és értékosztályához, írjam meg, hol fizették ki a 840 Ft-ot, mi a kötvényem száma, és mikor történt a kifizetés. A 10 napon belül beérkező kötvényekből kiemelik az enyémet, és intézkednek. Megírtam a tényállást a szükséges adatokkal, és ajánlottan postára adtam. Egyelőre a költség 1,70 Ft és az előző napi járkálások.

Ha a hivatalos kifizetőhely nincs kellően tájékoztatva, hibázott, miért kell ezt a tortúrát a kötvénytulajdonosnak végigcsinálni?

Léber Béla
Bp., XX., Ráckeve u. 28.

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

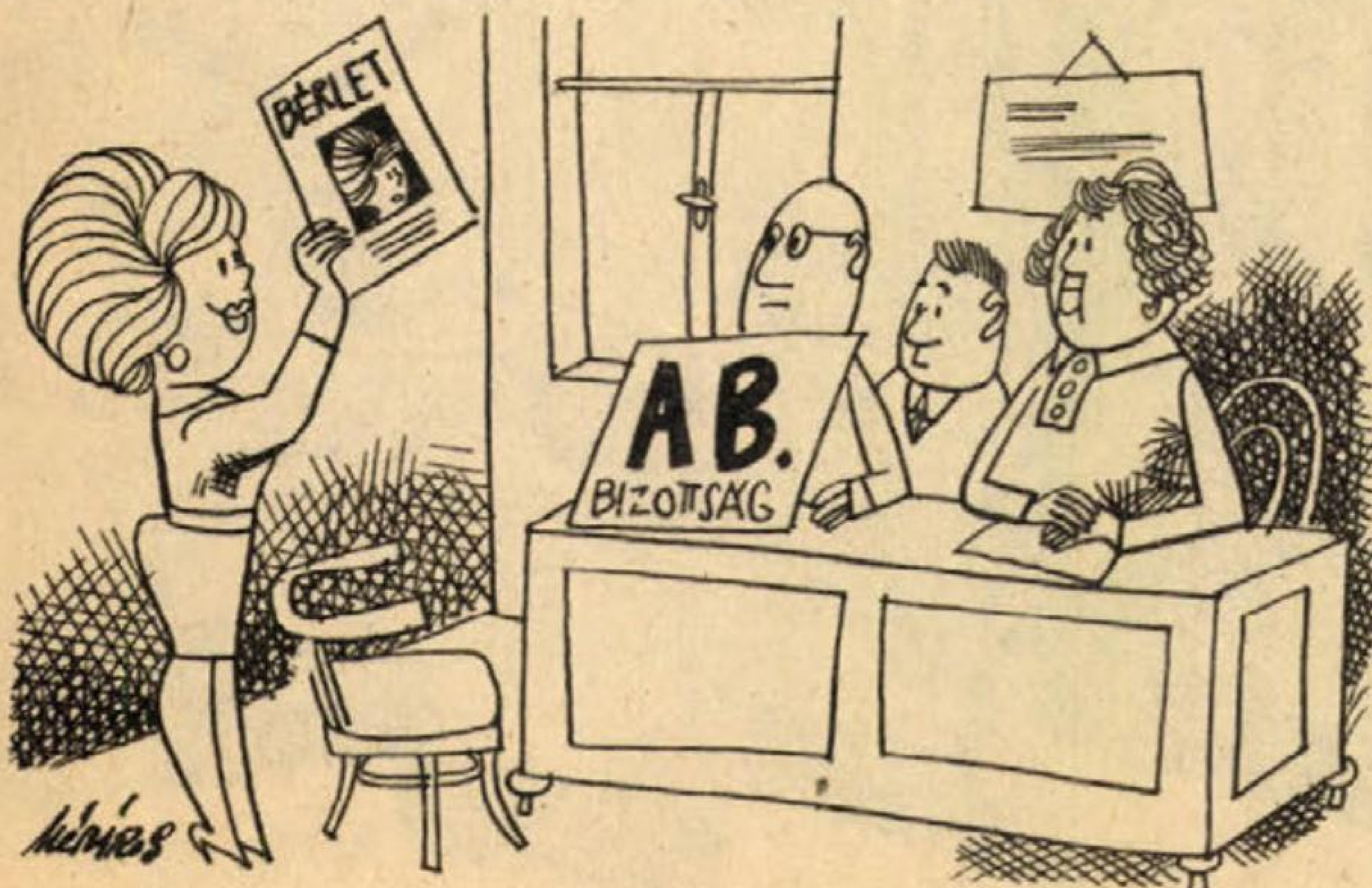

Amikor a „Bűn és bűnhődés" előadására készültünk, mindössze két hetünk volt a próbákra. Egri István rendezte a darabot, aki csak azzal a feltétellel egyezett bele a rendezésbe, ha a próbákon kívül, szabad időmben is átveszem vele Raszkolnyikov nehéz szerepét. Ebben megállapodtunk, és ő elkísért engem a rádióba, sőt, a televízióba is, hogy minden percet kihasználhassunk.

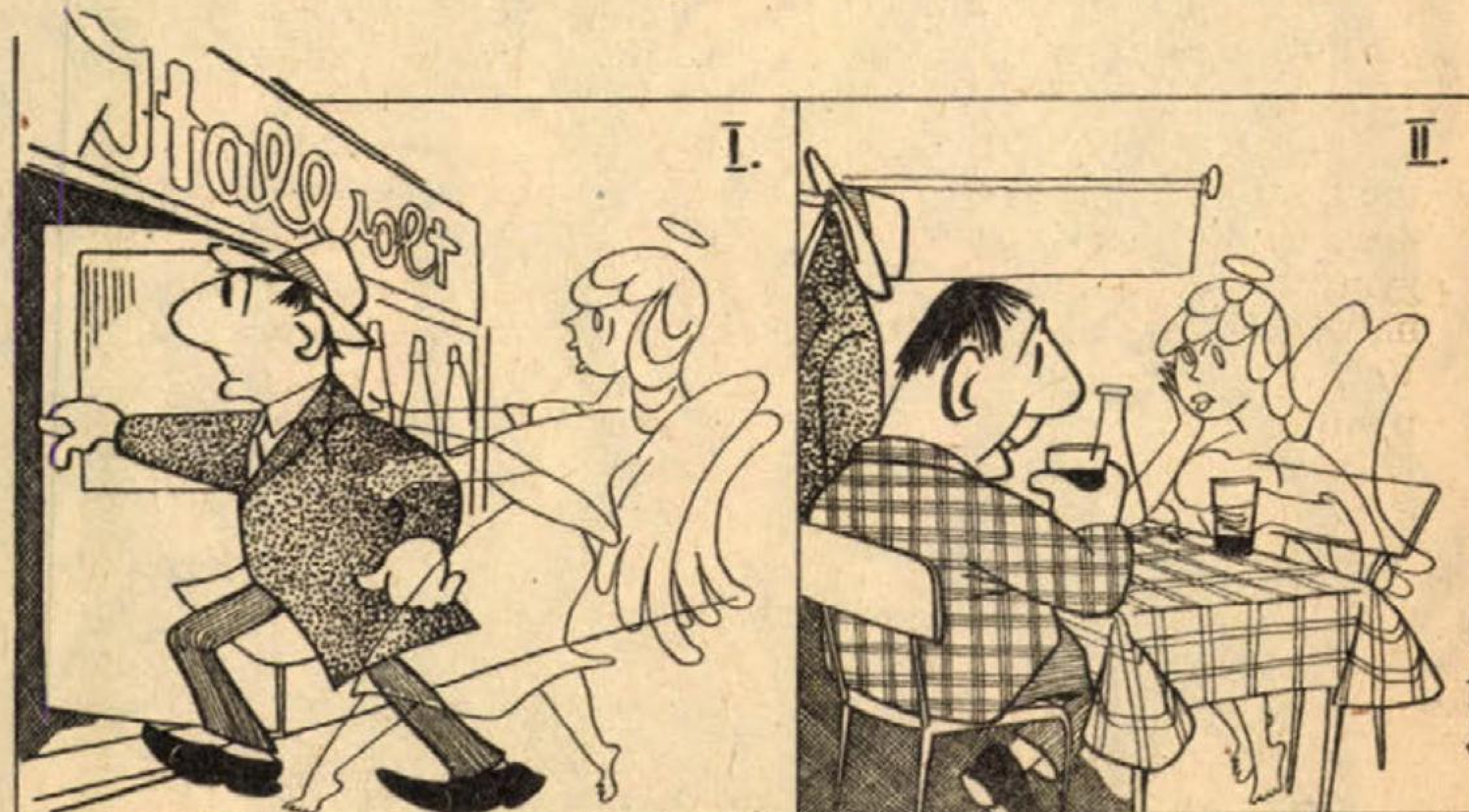
Egyszer, amikor a rádióban jelenésemre várakoztam, és Egri Raszkolnyikov egyik nagy jelenetét beszélte meg velem, én egyszerre csak megragadtam a kezét, és szemrehányó hangon így szóltam hozzá: „Micsoda rendező vagy te, Pista! Lehet így bánni egy színésszel! Két hét alatt akarod te premierre vinni ezt a nehéz darabot!" Egri hápogott, és csodálkozva nézett rám, azután felháborodva így válaszolt: „Még te beszélsz! Hiszen számtalanszor igyekeztelek új terminusra rábeszélni!" A rádió rendezője intett, és nem volt időm válaszolni. Másfél óra múlva Egri a színházban megkérdezte, hogy melyik napra halasztom a bemutatót. Amikor tudtára adtam, hogy halasztásról szó sem lehet, méltatlankodva figyelmeztetett rádióbeli beszélgetésünkre. „Pista – mondtam neki –, ott jogosan vontalak kérdőre, mert ott csak színész voltam. De itt a színház igazgatója vagyok, tehát a kitűzött időben meglesz a premier!"

Keres Emil

Egyszerűsítés

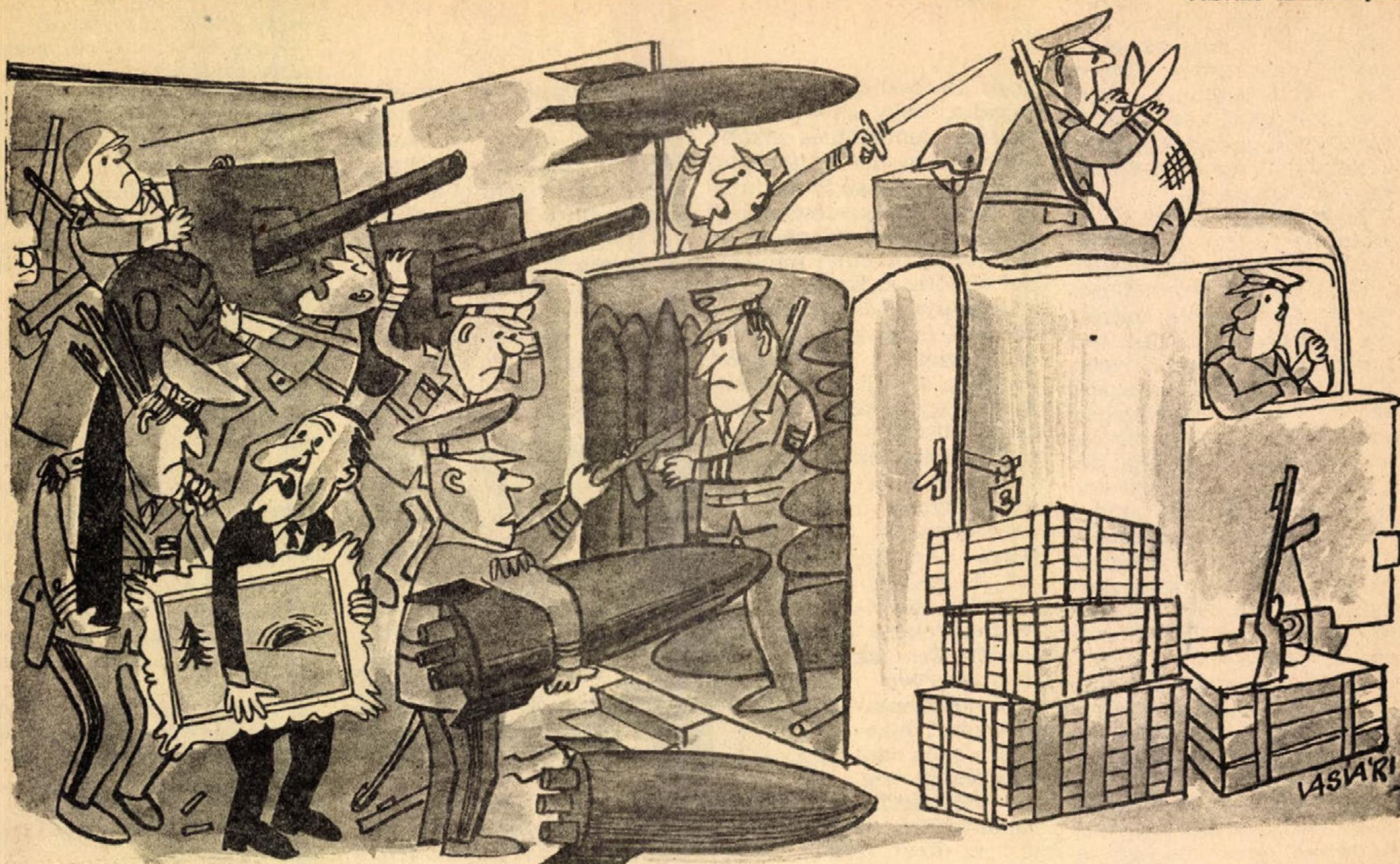

Megalkuvás

Egymilliárd dollárba kerül a NATO kiköltözése Franciaországból

Vasvári Anna rajza

Johnson: Egy költözködés kész tönkremenés . . .

NEHEZÍTSÜK MEG A SPORTOT!

Olyan rohamosan javulnak világszerte a sporteredmények, hogy kezdenek aggasztó méreteket ölteni. A sporttelepek hovatovább nem elég nagyok ahhoz, hogy például a 100 méteres határ felé tartó gerelyek ne szálljanak a közönség körébe. És így van ez az egész vonalon. A nagy Nurmi egykori csodateljesítményei ma közepes ifjúsági eredményeknek számítanak, s ha valaki csak a finn csodafutó csúcsteljesítményeire képes, azt gyengéden, de határozottan arra figyelmeztetik, hogy válasszon magának másik sportágat. Varjú Vilmos a mai eredményeivel néhány évtizede Mars-lakónak számított volna, s a század eleji olimpiai játékokon mai ifjúsági úszónőink úgy végigverték volna a férfiakat, hogy az uszodák csak úgy harsogtak volna a megrendítő férfisírástól.

Éppen ezért érthető érdeklődést keltett az a hír, amely szerint svéd sportkörök az eredmények ijesztő javulására való tekintettel azt javasolják, hogy nehezítsék meg a sportot. Így például a súlygolyó súlyát hét és egynegyed kilóról emeljék fel tíz kilóra. Ugyanígy legyen nehezebb a diszkosz és a gerely is.

Nagyszerű ötlet!

Sportemberi kötelességemnek tartom, hogy további javaslatokkal siessek a nemzetközi sportmozgalom segítségére. Elég volt az eddigi olcsó sikerekből, a könnyebb ellenállásból, a nehézségek gyáva elhárításából! Tegyük nehezebbé a leendő bajnokok dolgát!

Legyen például a gátak magassága két méter, s a labdarúgást űzzék ezentúl tömör labdával.

A kalapácsvető-ketrec legyen teljesen zárt, a versenyző a kalapáccsal üssön rést rajta. Ami jó volt Botondnak, talán jó lesz Zsivótzkynak is.

A 3000 méteres akadályversenyben a vizesárkot ki kell mélyíteni, és legyenek benne krokodilusok is.

Az evezőssportban be kell tiltani az evezők használatát, s a versenyzőknek csak a kezükkel legyen szabad evezniük.

Vitorlázó versenyt csak teljes szélcsendben szabad rendezni. Ventillátor használata tilos.

Birkózásban nem szabad megelégedni a kétvállas éritéssel. A versenyzőnek addig kell kétvállon tartania ellenfelét, amíg közben elmond egy legalább tizenkét versszakos költeményt. Sem az edző, sem a gyúró, sem más személy nem súghat.

Vívóversenyeken a versenyzőknek tilos legyen kiabálniuk.

Női műkorcsolyázásban a versenyzőknek csak bokáig érő szűk szoknyában szabad versenyezniük.

Mindez csak néhány szerény javaslat, amely kibővítésre és alkotó továbbfejlesztésre vár. Biztos vagyok benne, hogy alapos és tervszerű munkával gátat lehet vetni a sport ijesztően kóros túlfejlődésének.

Feleki László

Kaland a Csörsz utcában

Reggelenként ritkára húzta szét az expander rugóját, majd a súlyzót emelgette fel-le, egymás után legalább hússzor Néhány perces langyos zuhanyozás, kényelmes öltözködés, villásreggeli, — tojás vagy felvágott, amit közben Erzsi néni, a bejárónője elkészített —, ez volt a kora reggeli programja.

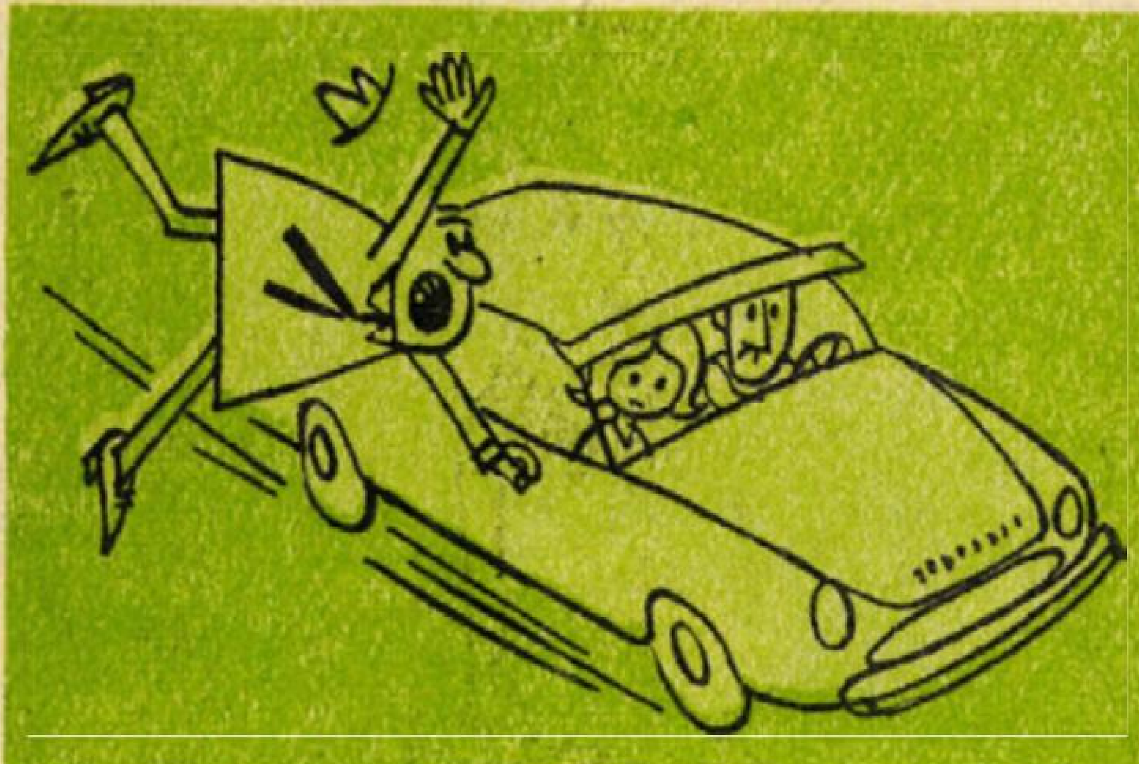
Erzsi nénin kívül hozzá tartozott még a szoba-hall-összkomfort, az agglegényi státusz és az ötvenhét esztendő, amit eddig megélt. Na és még egy státusz tartozott hozzá: az osztályvezetői a Központi Aligazgatóságon, havi háromezerhatszázért. Erre a havi háromezerhatszázra Zsuzsika vágyakozott a tizenkilenc esztendejével, nyilván azért, mert az ő keresete pontosan úgy aránylott a háromezerhatszáz forinthoz, mint ahogyan a tizenkilenc aránylik az ötvenhéthez. Ebből már egy általános iskolai tanuló is könnyen ki tudja számítani, hogy Zsuzsika gépírói munkásságát mindössze havi ezerkétszáz forinttal honorálták.

Aki még nem volt agglegény, el sem tudja képzelni, hogy mit jelent, ha egy nagyon fiatal, nagyon szőke és nagyon csinos kislány, olyan mint Zsuzsika, így szól hozzá:

— Igazán mondom, Ernőcske, maga sokkal frissebb és ifjabb a fiúknál...

Így mondta, hogy „Ernőcske", mert akkor már legalább két hete ismerték egymást, és noha Ernő sem tudta volna ezt addig elképzelni, most azon nyomban elhitte. A látszat kedvéért egy kicsit ellenkezett ugyan, egy-két félmondatnyit, hogy azért ötvenhét év mégiscsak ötvenhét év, persze nem panaszkodhat, mert igen friss kondícióban érzi magát, hála az expandernak, a súlyzónak és a nőtlenségnek.

Eltelt még két hét, és Zsuzsika már nem azt mondta, hogy Ernőcske, hanem azt mondta, hogy „kis izompacsirtám", amivel még inkább elbűvölte az ifjú agglegényt. Bízzuk az olvasó fantáziájára annak elképzelését, hogy a lány a következő négyszer két hétben mennyi mindennel bűvölte el Ernőt, és még milyen újabb és újabb beceneveket talált ki a számára. A történet teljességéért azonban annyit el kell mondani, hogy ez idő alatt Zsuzsika kifogyhatatlan biztatása és dicsérete Ernő önérzetét a legmagasabb fokra emelte. Az önérzet-növekedés következményeként vezette Ernő az anyakönyvvezető elé Zsuzsikát, amit bizonyára soha nem bánt volna meg, ha véletlenül, egy tavaszi alkonyatkor nem sétál a Csörsz utcán felfelé. De sétált, pihentetően és frissen, mert ezt éppen úgy megszokta, mint a reggeli tornát.

S amint felfelé fújtatott az emelkedés derekán, egy bordó színű Wartburg motorzúgására figyelt fel. A kocsi éppen indulófélben volt, és Ernő arra gondolt, hogy jövőre ugyanilyen kocsival lepi meg majd Zsuzsikát. Már egészen közel került, majd megtorpant, aztán hirtelen ugrással a kocsihoz penderült, megragadta az ajtó kilincsét, és, mivel a Wartburg már megindult, őt magával rántotta: lógott a kilincsen.

A mögöttük haladó Volga vezetője már csak azt látta, hogy egy jól öltözött, kopasz és karcsú úriember földre nyúlva vonszoltatja magát a Wartburggal a hegynek felfelé, de aligha tudhatta, hogy a makacs potyautas azért nem engedi el a Wartburg kilincsét, mert úgy vélte, hogy ifjú feleségét látja az úrvezető mellett ülni.

— Álljon meg, maga csibész! — ordította Ernő többször egymás után, de a wartburgos nem állt meg, lehet, hogy nem hallotta, de lehet, hogy éppen azért nem, mert hallotta.

Fentebb, ahol az út kiszélesedik, a Volga hirtelen a Wartburg elé kerül, keresztbe áll az úton. A Wartburg fékez. Ernő megtépázott, poros ruhájában lepottyan a földre, de hirtelen feltápászkodik. Benéz a kocsi ablakán. Az imént nem látott rosszul. Most sem: valóban Zsuzsika ül a vezető mellett. Kidugta a fejét a kocsi ablakán, és szemmel láthatóan zavartan, fülig pirulva így szólt:

— Bemutatom Klancik urat, a szabómat. Most voltam nála az új tavaszi kosztümömet próbálni.

Klancik úr hetyke kis bajusza alatt bambán és kényszeredetten vigyorgott, miközben melléjük lépett a Volga gépkocsivezetője és az éppen oda érkező motoros járőr.

— Alaposan meg fogják bírságolni, kartársam, a közlekedési szabályok megsértéséért — jegyezte meg a volgás Ernőhöz fordulva.

— Az életébe kerülhetett volna ez a makacs kapaszkodás — szólt közbe a járőr egyik tagja, a tizedes, és elkérte a személyi igazolványokat.

Az ifjú férj még nem nyerte vissza a nyugalmát.

— Amint látom, jól sikerült a próba. Majd otthon megkapod a magadét!

A volgás szólt közbe:

— Ne legyen olyan szigorú az unokájához, kartársam, örüljön, hogy ilyen csinos, és külön örüljön annak, hogy maga életben maradt.

— Nem az unokám, hanem a feleségem! — utasította rendre Ernő a volgást. — Mit avatkozik bele a mások dolgába?!

— Igaza van, kartársam! Inkább törte volna ki a nyakát, de azért legközelebb mégse az unokáját vegye feleségül.

A volgás megbúgatta a motort, és nagy iramban rákapcsolt felfelé. A motoros járőr is elköszönt, s mielőtt a Wartburg még jobbra elkanyarodott volna, Zsuzsika kiszállt belőle.

— Pénteken jövök a második próbára — szólt vissza a kocsiba, aztán odafordult a férjéhez.

— Buta kis izompacsirtám! — mondta. — Csak nem vagy féltékeny Klancik úrra? Ezerszer különb vagy nála...

— Már hogy lennék féltékeny?! — harsant föl Ernő, a kiállott izgalmak után kissé megnyugodva. — Csak éppen azt akartam mondani, hogy ne csinálja túlságosan rövidre a szoknyát, mert az nagyon idegesít. — Aztán fáradtan belekarolt a nagyon fiatal, nagyon szőke, nagyon csinos feleségébe, és leballagott vele a hegyről, az Alkotás utca felé...

Földes György

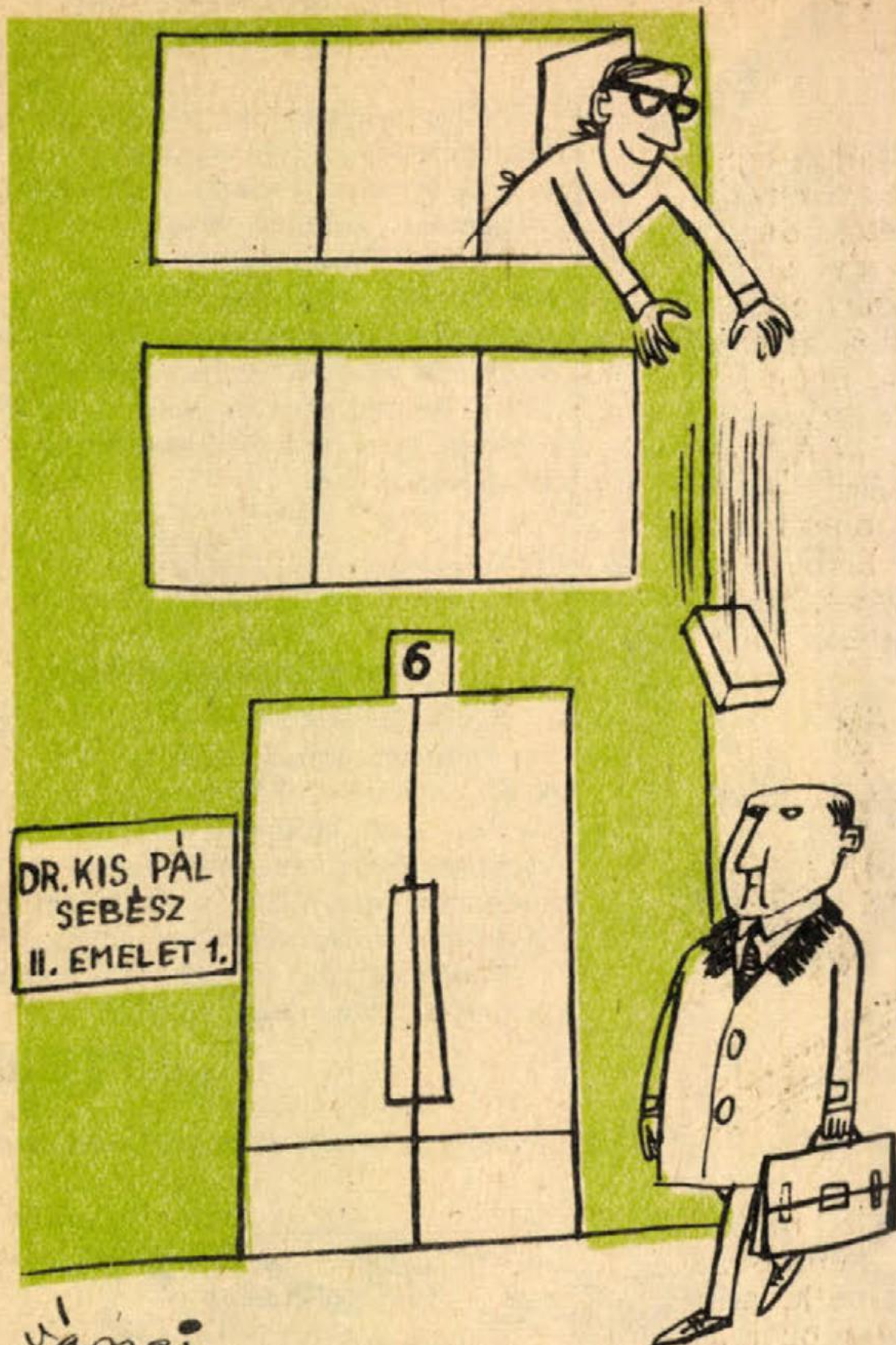
Jucika húsvétja

Pusztai Pál rajza

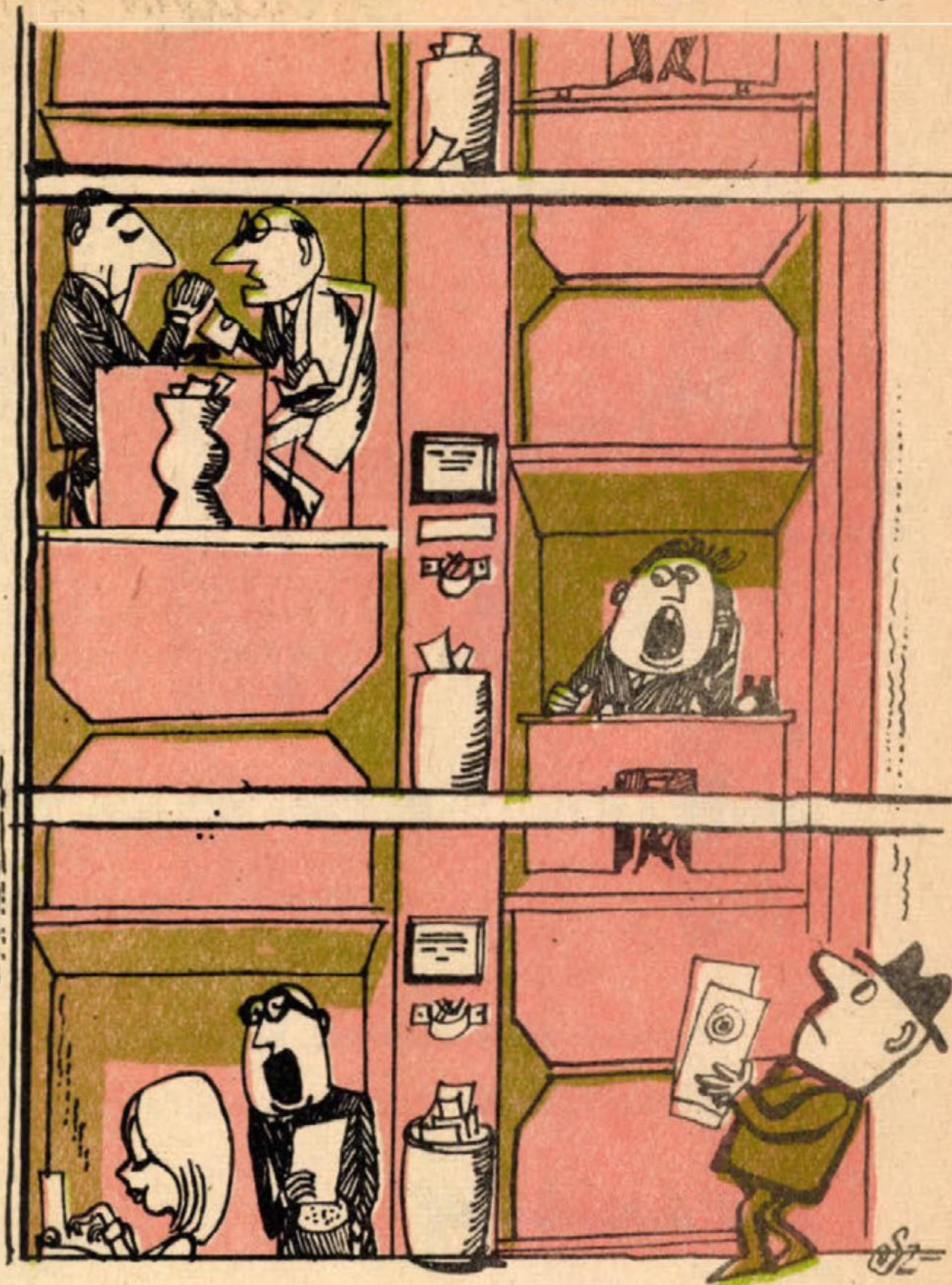
Kezdő orvos

Várnai György rajza

Túlzsúfolt hivatal

Szür-Szabó József rajza

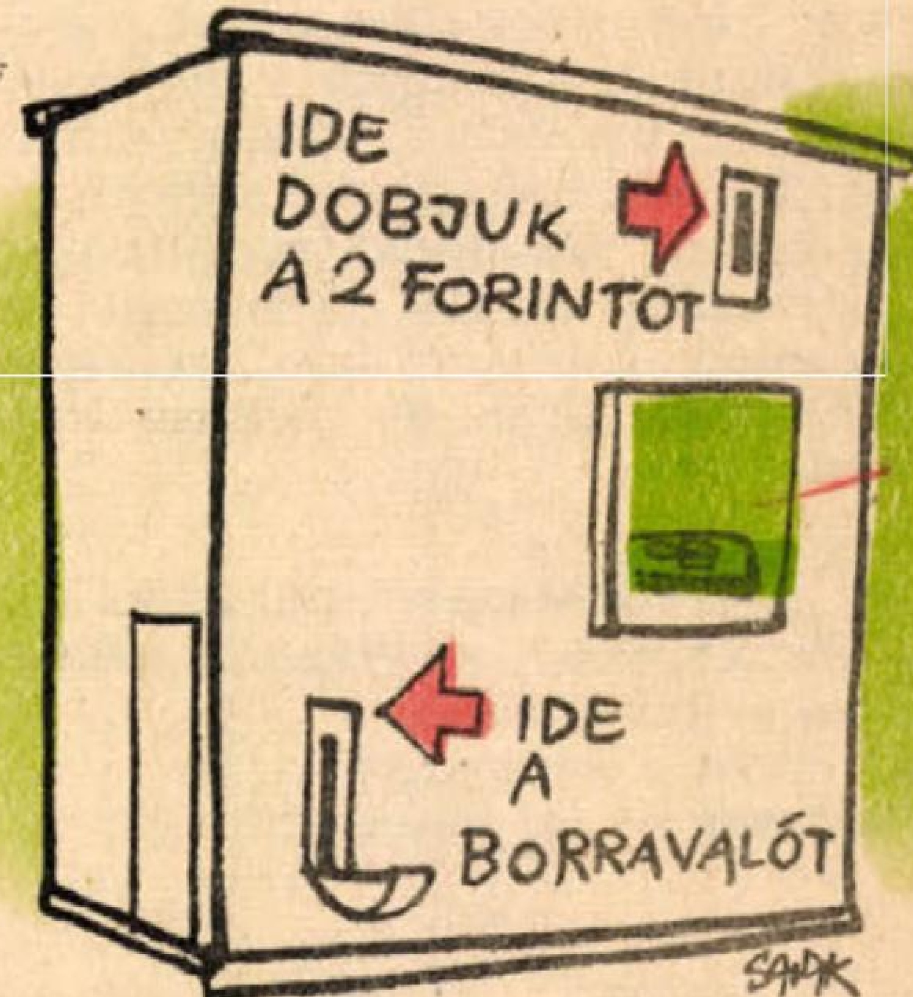
Vadásszon Magyarországon!

Pesthy István rajza

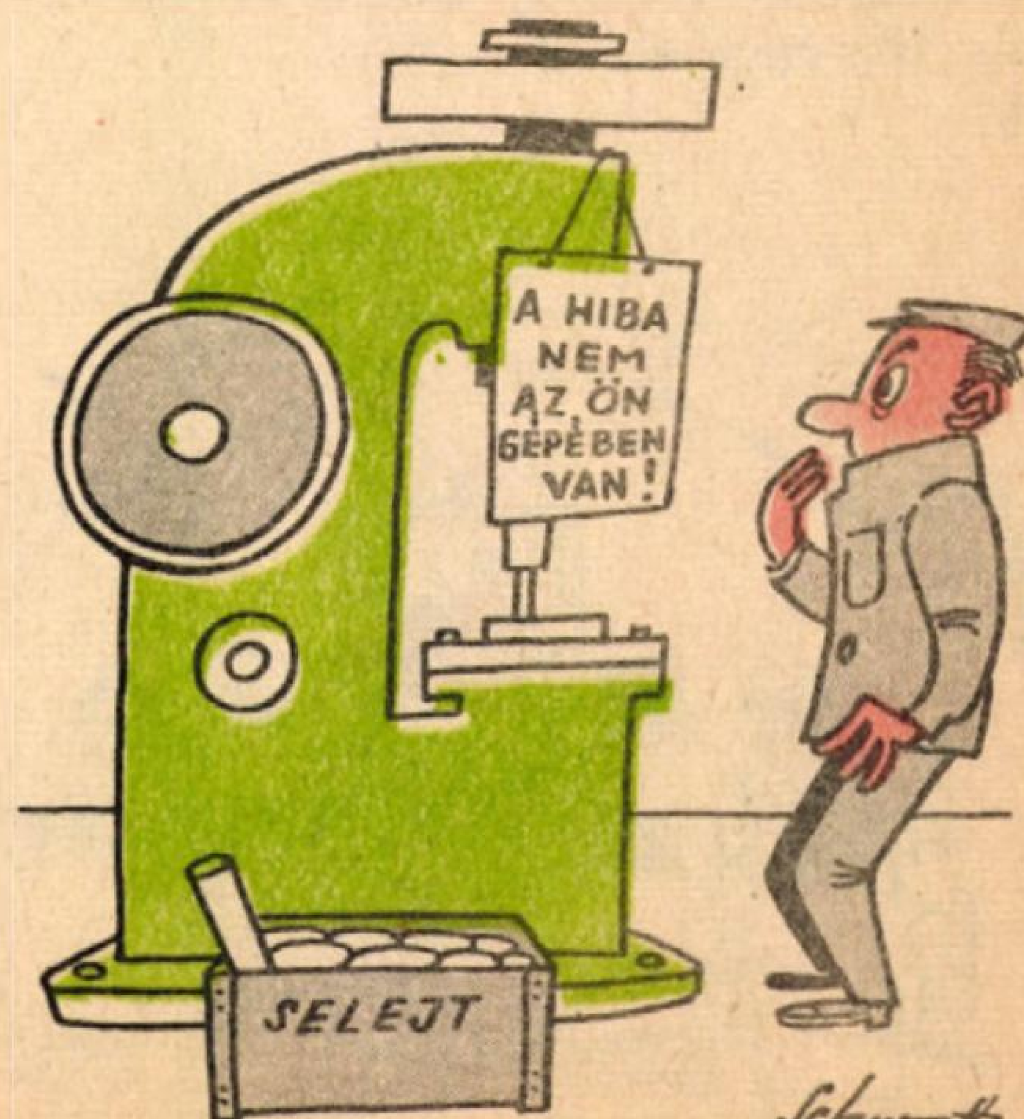

Idegenforgalmi plakát-terv

Automata, 1966

Ismerős szöveg

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Barna tengeri hajón utazik, amikor egyszerre csak kitör a vihar. A hajó reménytelenül hánykolódik a hullámokon, a ködkürtök búgnak, és az utasok között pánik tör ki. Egyedül csak Barna áll nyugodtan a fedélzeten, zsebre dugott kezekkel.

– Hát maga nem fél? – kérdi ámulva tőle a kapitány.

– Miért félnék? – válaszolja Barna. – Ha elsüllyed a hajó, nem én fogom elveszíteni az állásomat, hanem maga.

*

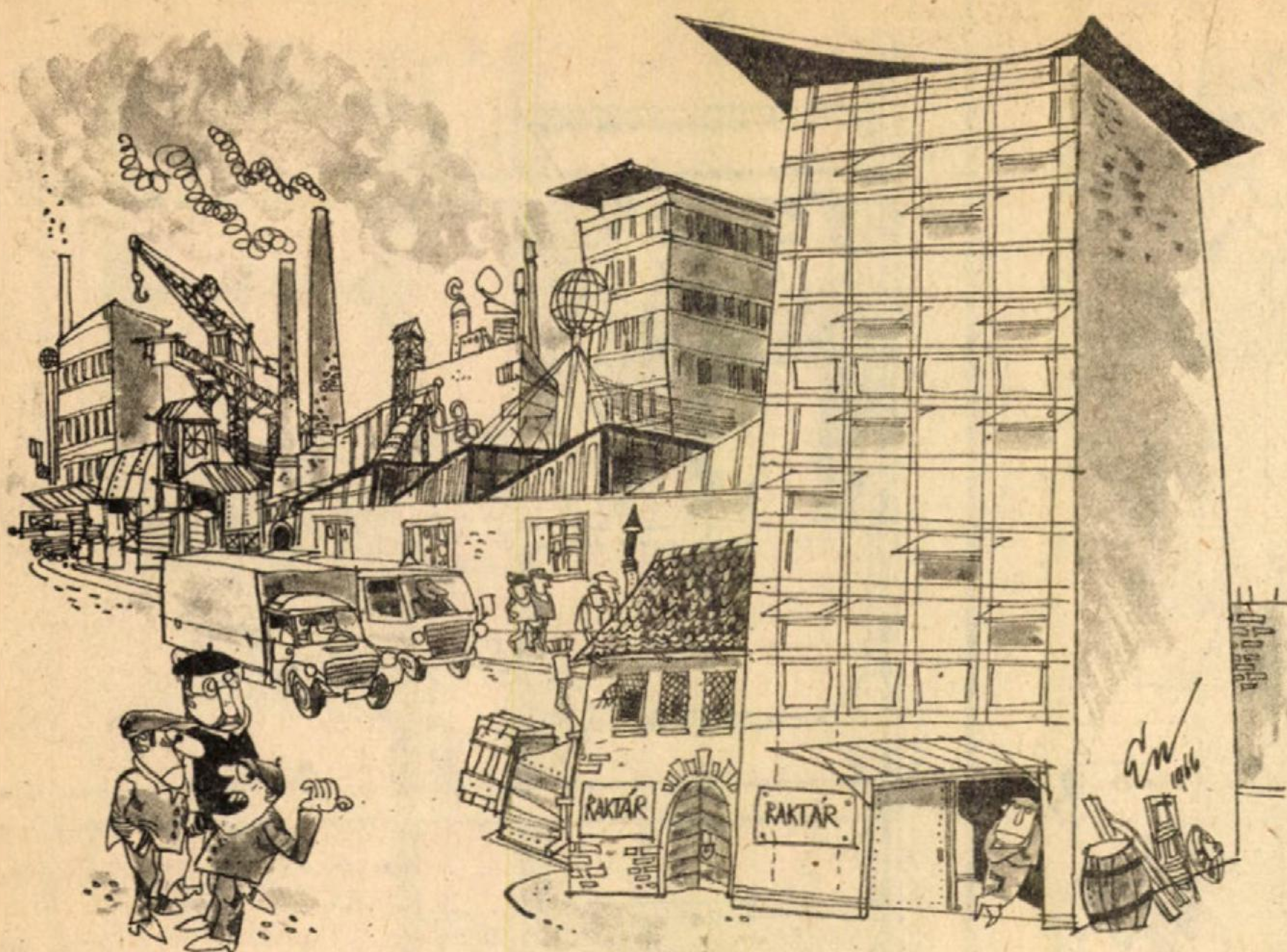
Nagy és Kiss vitatkoznak, hogy kinek van jobb szabója.

– Az én szabóm – mondja Nagy – a múltkor kifordította a ruhámat, és meg sem látszik, hogy ki van fordítva.

– Az semmi – mondja Kiss. – Az én szabóm a múltkor kivasalta a nadrágomat, és meg se látszik, hogy ki van vasalva.

Üzemtervezés

Endrődi István rajza

– A régi kis raktár a készárué, az új nagy az elfekvő készleté . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EGY „TELKESGAZDA" KESERGÉSE

Telket vásároltam Pápán, a Kerekes testvérek útján, 1959 márciusában. Előzetes érdeklődésemre a városi tanácson azt a felvilágosítást kaptam, hogy lehet a telekre majd magánházat építeni. Mégis öt hónappal később, 1959 augusztusában, a tanács nem adta ki az építési engedélyt, mondván, hogy oda többszintes bérházak építését tervezik. Megnyugtattak, hogy ha az állam kisajátítja majd a telket, megfelelően kárpótolni fognak érte.

A kisajátítás késik azóta is, és a legújabb értesüléseim szerint csak a 70-es években kerül rá a sor. Addig a tanács itt nem épít, de én sem építhetek. Felajánlottak egy csereingatlant: de hogy fogadjak el egy városszéli üres telket az én bekerített, gyümölccsel betelepített ingatlanomért cserébe?

Mit csináljak? Nekem lakás kell, azért vettem a telket, hogy építsek!

Gyimóthy Dániel
Pápa, Kurucz u. 10.

Pesti tudósítónktól

„Kiemelnek a hullámsírból húszezer tonna vasat!" — olvasom a megrázó hatású címet. Miért hullámsír? Értékes ócskavasról van szó, hajómaradványok, hídroncsok darabjairól, amelyek részint zavarhatják a hajózást, másrészt a vasgyűjtő hónap primadonnái lehetnek. Kegyelet nélkül.

Gondolom, mindenki megütközne egy ilyenféle címen „Elkészült az úszóstadion, s nagyszabású versenynyel avatják fel az 50 méteres hullámsírt."

*

Egy ismerős asszony panaszkodik:

— Rettenetesen megfáztam tavaszi nagytakarítás közben.

Mi ebből a tanulság?

Tisztaság — fél betegség!

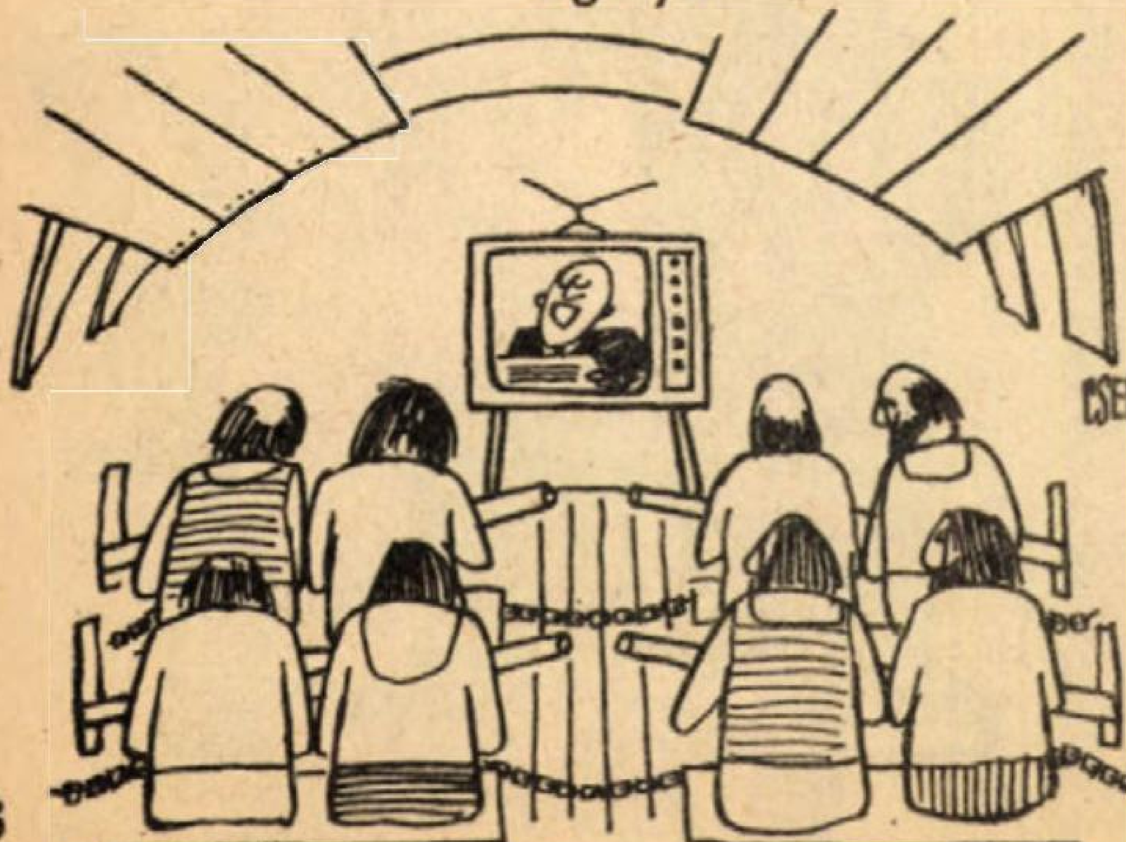
*

A legutóbbi „Rádiólexikon"-ból megtudhattuk, hogy még az ivóvíz is okozhat ér- és szívbetegségeket.

Aztán csodálkozunk, ha az italboltokban folyik a harc az ér- és szívbetegségek ellen!

f. l.

A gályán

Kedves Ludas!

Feltűnt nekem, hogy a MALÉV így hirdeti járatait a lapokban: Szombathely felé, Pécs felé stb. Nincs valamiféle pesszimizmus abban, hogy a repülőgépek csak a megjelölt városok felé indulnak! Miért nem írják azt, hogy Szombathelyre, Pécsre! Mintha nem volnának biztosak abban, hogy a gép valóban célhoz is ér majd . . .

Z. L.
Szeged

A TÜKER igazgatója azt írta a Ludasban: azért kevés az aprított tűzifa, mert szakmunkáshiánnyal küzdenek.

Lenne két, ehhez kapcsolódó javaslatom:

1. Tudomásom van arról, hogy kiváló öklözőnk, Papp László edzéseiben favágás is szerepelt. Ha tehát az összes budapesti ökölvívó szakosztályokat felkérik, hogy e népgazdaságilag is igen fontos ügyben segítsenek, feltétlenül meg lesz az eredménye! Az ökölvívók egy kis mellékkeresethez jutnak, az állóképességük is javul – s a fa is fel lesz aprítva.

2. Külföldön ma már minden évben megrendezik „a legjobb favágó" címért a versenyt. Ezt hazánkban is meghonosíthatná a TÜKER! Hatalmas tömegsport mozgalmat lehetne kibontakoztatni, s nagy mennyiségű fát lehetne felvágatni az egész évben folyó rendszeres edzéseken!

R. L.
Bp. XIII., Pozsonyi út

A Népszavában „Mérnökstatisztika" címmel fantasztikus közlemény jelent meg. Többek között ez áll benne: „A száz lakosra jutó mérnökök száma ugyanebben az időben a Szovjetunióban 529-ről 598-ra, Csehszlovákiában 366-ról 418-ra, az Egyesült Államokban pedig 327-ről 348-ra nőtt." Ezek szerint a fenti országokban a mérnökök száma sokszorosan meghaladja a lakosság lélekszámát. Ezt hogy csinálják!

L. I.
Veszprém

A Nők Lapja azt írta, hogy Kirgíziában épül Közép-Ázsia legnagyobb erőműve, amely több mint 2 milliárd hektár földet fog öntözni. A világ összes művelés alatt álló területe 1,4 milliárd hektár, ebből a Szovjetunióra 230 millió hektár esik . . . Az a gyanúm tehát, hogy az erőmű kapacitását a szerkesztőségben kissé felduzzasztották.

Dr. V. A.
Bp. XIII., Pozsonyi út

Ismerősöm, egyik forgalmas eszpresszónk pénztárosa mesélte;

A pénztárnál ma egy töpörödött, kicsi, erősen megviselt öltözetű anyóka is sorban állt, miközben szorgosan kutatott a táskájában. A művelet a pénztárhoz érkezésekor sem ért véget, a néni félreállt, s nyugtalanul kutatott tovább. Majd amikor a vendégek elfogytak a pénztár körül, odajött hozzám:

– Ne haragudjon, de úgy látszik, nincs nálam egy krajcár sem, pedig jólesett volna egy kis kávé . . .

Letéptem egy blokkot:

– Igyon egy szimplát, tessék!

Elvette, szépen köszönte, indult a pult felé. Félúton megállt, visszacsoszogott:

– Mondja, melyik főz jobbat, a szőke vagy az a kövér!

M. J.
Bp. XIII., Váci út

AZ ÚJ RENDELET

1

Az újságban is szerepelt a neve. Nem is egyszer. Először, amikor az újságíró megírta Kovács János két évig tartó kálváriáját. Másodszor pedig akkor, midőn a minisztérium válaszolt a cikkre és közölte: „Cikkük nyomán vizsgálatot indítottunk, és a vizsgáiat eredményeképpen Kovács Jánost visszahelyeztük a Bámexbumférthoz, Lipták Ottó főosztályvezetőt pedig szigorú figyelmeztetésben részesítettük és áthelyeztük — kisebb beosztásban — egy másik vállalathoz.”

2

Aznap, amikor a minisztérium döntése megjelent a lapban, Kovács János felkereste Lipták Ottót.

— Mit akar itt?! — kiáltotta dühösen a volt osztályvezető. — Még volt képe ide jönni?

Kovács nem szólt egy szót sem. Reszkető kézzel átnyújtott egy papírlapot, amelyen ez állt:

„Lipták Ottónak, Budapest. Kedves elvtárs! A vizsgálat megállapította, hogy Kovács János az elmúlt két esztendőben ön miatt fogyott le húsz kilót, továbbá ön miatt vesztette el az életkedvét és hitét az emberekben. Az új 4444/ZC rendelet értelmében, önnek kell gondoskodnia arról, hogy Kovács visszanyerje régi testsúlyát, életkedvét és hitét az Emberiségben. A gyorsabb javulás érdekében Kovács Jánost erre az időszakra beutaljuk önhöz. A rendelet végrehajtását menet közben ellenőrizni fogjuk. Olvashatatlan aláírás.”

3

— Most mi lesz? — suttogta sápadtan Liptákné, és szemrehányó pillantásokat vetett a férjére.

— Fogalmam sincs — felelte Lipták.

Kovács nem szólt egy szót sem. Sápadtan és görnyedten ült a karosszékben és szomorúan nézett maga elé. A feje hol balra, hol jobbra billent, mintha le akart volna esni a nyakáról.

— Itt nem maradhat — mondta sziszegve az asszony.

— Mit csináljak? Nem tehetem ki az utcára... Majd holnap reggel bemegyek a központba és...

A karosszékben ülő sovány férfi hirtelen megszólalt. Vékony, sipítozó hangon:

— Ennek a világnak el kell pusztulnia... Engem azonban nem érdekel... Nekem mindegy... Teljesen mindegy...

— Hát nem örül a győzelmének? — kérdezte Liptákné, amikor magához tért a rémülettől.

— De igen, rettenetesen boldog vagyok — felelte sírós hangon Kovács, és a „boldog” szóra rángatózni kezdett a feje.

4

Lipták fűhöz-fához fellebbezett, megpróbálta kijátszani a rendeletet, de hiába. Kovács ott maradt náluk.

— Sürgősen hizlald fel — mondta idegesen a férj.

— De nem akar enni...

— Erőszakoskodj egy kicsit, különben sohasem szabadulunk meg tőle...

Este Liptákné odaült Kovácshoz és megsimogatta a feje búbját.

— Miért nem eszik, Jánoska? Ilyen girhesen nem fog tetszeni a nőknek...

— Nem vagyok éhes...

— Na, csak egy kanállal. Egy kanállal annak az újságírónak a kedvéért, aki megírta a maga ügyét... Úgy! Ne tartsa a szájában, nyelje le szépen... Most egy kanállal a szakszervezet kedvéért. Megérdemli, annyit segített magának... Egy kanállal a pártbizottság kedvéért...

Kovács kedvetlenül evett. Vacsora után azonnal lefeküdt, de Liptákéknak ott kellett ülniük az ágya mellett egészen addig, amíg el nem aludt. Az asszony fogta a kezét és Lipták mókás árnyjátékokkal szórakoztatta.

5

Egy hónappal később boldogan állapították meg, hogy Kovács három kilót és tizenöt dekát hízott.

— Hurrá! Már csak 16 kiló 85 dekát kell híznia — örvendezett Lipták —, aztán úgy kidobjuk, de úgy kidobjuk, hogy a lába se éri a földet.

— De még mindig olyan szomorú... Tegnap elmesélte nekem, hogy azelőtt milyen vidám gyerek volt... Vidám és kövér...

— Azelőtt? Mi előtt?

— Hát az ügy előtt. Most pedig egy mosoly sincs az arcán.

Attól kezdve vicceket meséltek neki felváltva, de Kovácsnak egy arcizma se rándult. Csak egyetlenegyszer tűnt úgy, mintha mosolygott volna: amikor Lipták arról panaszkodott, hogy az új főnöke mennyit macerálja.

6

Fél év alatt Kovács 15 kilót szedett magára, és az életkedve is visszatérőben volt.

Egy délután, amikor hazament, Liptákné maga mellé ültette a díványra — csücsc ide, rossz fiú! —, és arról beszélt, hogy az élet szép, nagyon szép. Beszéd közben igéző pillantásokat vetett a férfira. Kovács meglepetten tapasztalta, hogy az életkedve teljesen visszatért, és az asszony fölé hajolt. Liptákné vadul átkarolta a férfi nyakát, és arra gondolt: maradéktalanul végrehajtja a 4444/ZC rendeletet. Boldoggá teszi Kovácsot.

7

— Már csak öt kilót kell felszednie — dörzsölte a kezét Lipták. — A nehezén, hála a jó istennek, túl vagyunk...

Liptákné ekkor azt tanácsolta a férjének: ha azt akarja, hogy a védencük gyorsabban hízzon, lehetőleg ne nagyon mutogassa magát Kovács előtt. Szegényke rögtön ideges lesz, ha meglátja őt, és azonnal eszébe jut a kálváriája. Lipták tehát mindennap későn jött haza, és teljesen a feleségére bízta Kovácsot. Ő csak vasárnaponként foglalkozott a vendégével, amikor is tényekkel bizonyította be, hogy az emberek jók. Előadást tartott az önkéntes véradókról, elmesélte, hogyan segítettek az úttörők egy százhatéves nénikén, és könnyes szemmel számolt be arról, hogy egy pesti hivatalban motoros tolókocsit vettek a dolgozók egy lábfájós kollégájuknak.

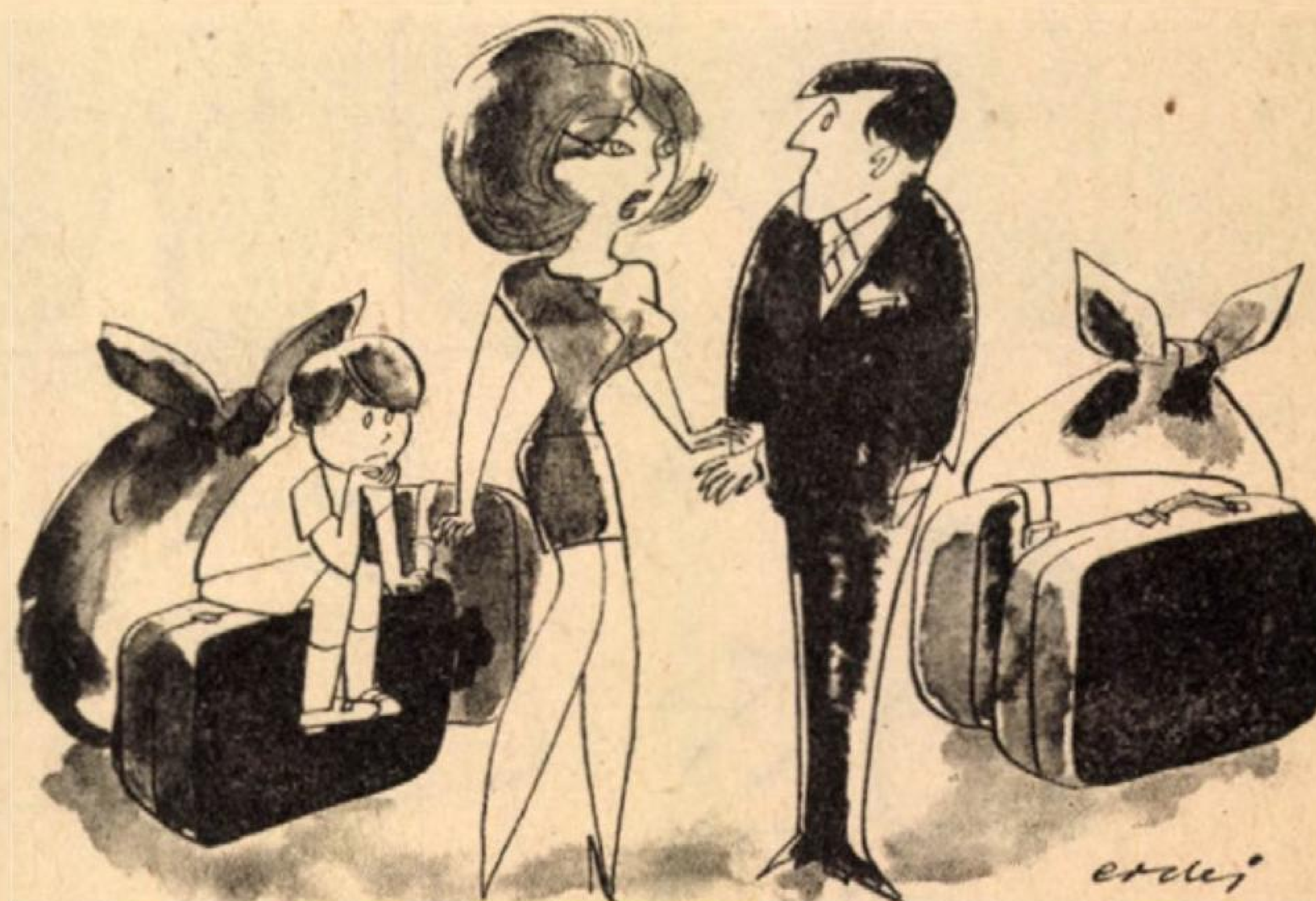
És aztán eljött a nap, amikor Kovács elbúcsúzott Liptákéktól. Fütyörészve, jókedvűen ment el tőlük. Másnap megjelent az újságban a hír:

„Lapunkban már több ízben foglalkoztunk Kovács János, a Bámexbumfért dolgozójának ügyével. Örömmel értesítjük kedves olvasóinkat, hogy Kovács újra a régi: visszanyerte a húsz kilóját, az életkedvét és hitét az emberekben.

A minisztérium ezzel a maga részéről lezártnak tekinti az ügyet.”

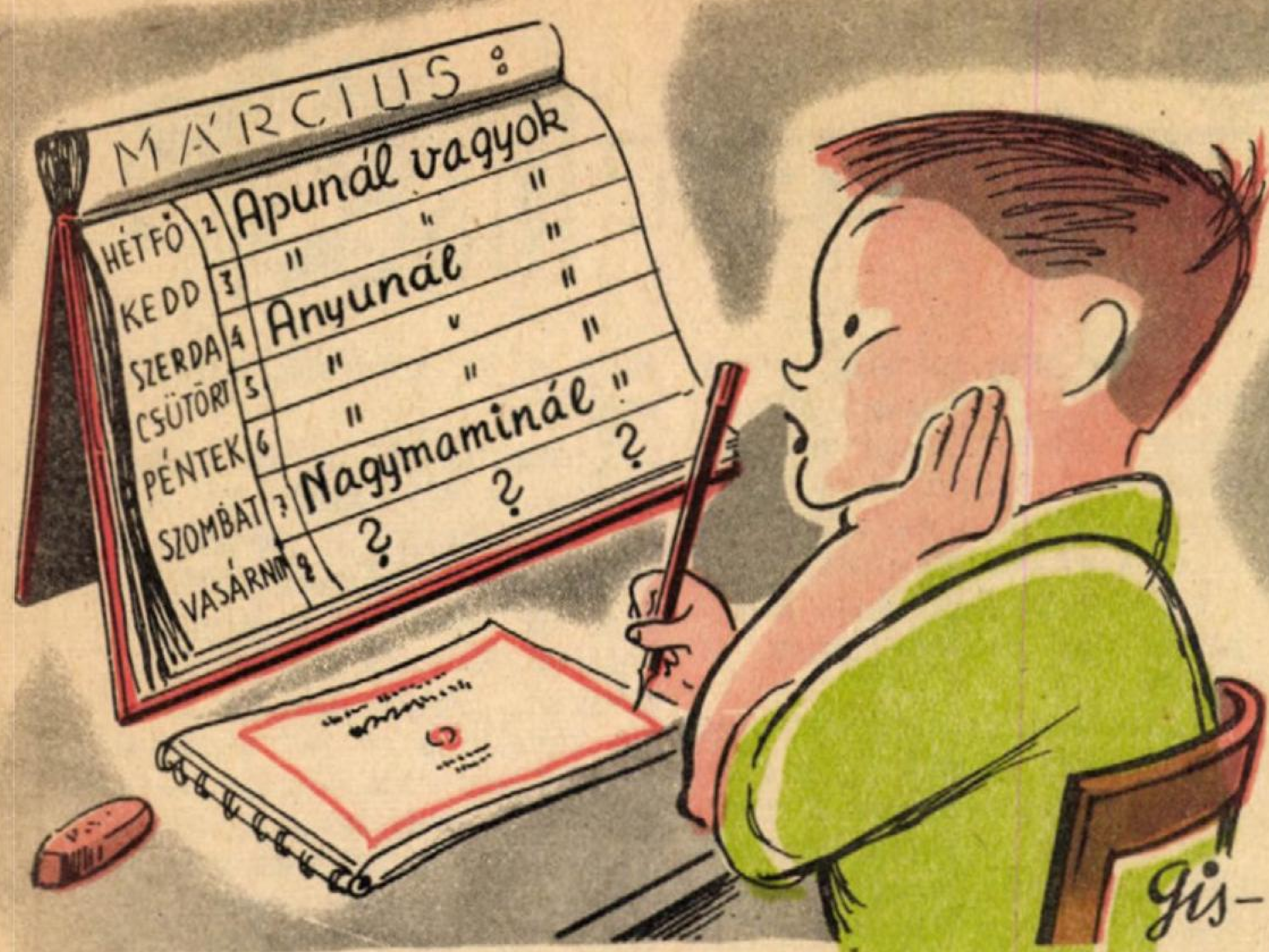
Mikes György

Válás előtt

– Még egy gyerekre lenne szükségünk, hogy osztozkodni tudjunk...

Elvált szülők gyereke

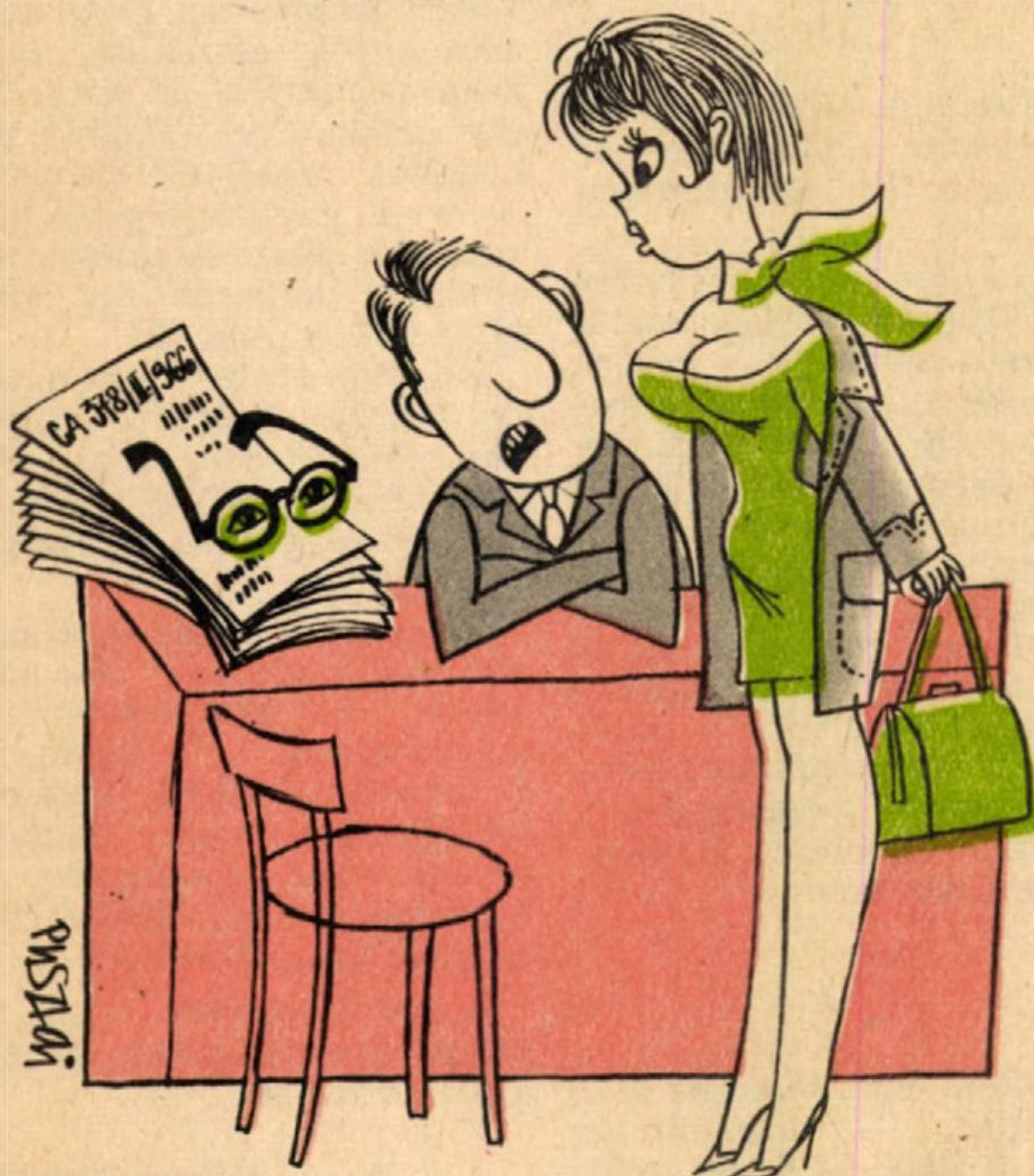

Balszerencse

– Igazán sajnálhatod, szívem, hogy nem láthattad készen a villát . . .

Tökéletes hivatalnok

– Sajnálom, kisasszony, a rendeletek szemszögéből nézve másképpen látom a dolgokat!

A sebezhetetlen

Északi lakásviszonyok

Sajdik Ferenc rajza

– Azért drága, mert déli fekvésű!

Lottó rezervátum

Hegedűs István rajza

– Sajnálom, négyes találattal nem engedhetem be.

KIS PÁRT...

Az angol liberális párt szerény harmadik a két nagy vetélytárs között. Ez az értelme annak a kis hírnek, amely különben a londoni „Punch"-ban jelent meg: *„Jól értesült körök szerint Jo Grimond, a Liberális Párt vezetője elhatározta, hogy kilép a pártból, s ezentúl politikai tevékenységet fejt ki."*

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rajzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A szerkesztőség

Nem is csoda

– Úgy látszik, eltévedtem. Tessék mondani, hogy jutok ki a Dohány utcába? . . .

Családi élet az Emke sarkán

Erdei Sándor rajza

– Mondtam már, fiacskám, hogy az építkezés alatt ne főzzél levest.

HOZZÁSZÓLOK a biológiához

— Szóval maga reklamálgatott a fülkébe dugott professzornál, hogy nem a legjobb srácok kerülnek tovább a biológiai vetélkedőn? Ne szívóskodjunk anynyira, kedves uram, ne szívóskodjunk! Hát az egyik zsüritag nem keverte össze a Hungazint a Dikonirttal? Ugye, hogy összekeverte véletlenségből, pedig ő nem diák, hanem professzor. Először azt mondta, hogy a búzaföldön Hungazinnal irtják a gyomot, pedig mindenki tudja, hogy a Hungazint a kukoricában használják. Emberek vagyunk, édes uram, nem amőbák, tudhatja jól, hogy emberi dolog tévedni. De különben nem is ez jellemző a gyerekekre, hanem az, hogy bizony jól ismerik a biológiát. Kameralázban égve is köpik a moszatot, a halféléket, a madarakat, a tengeri patásokat, sőt még a három nyakú hegyi kecskéket is, meg a foltos böhöncét, ami átmenetet képvisel a szipókások és a szopókások között, mert ugyan még tojásokat tojik, de a hátsó lábai már visszafejlődtek. Kíváncsi lennék rá, maga kapásból felrajzolná-e a televíziókamerák előtt, az egész ország színe előtt mondjuk a tengeri herkentyű vérkeringési rendszerét a jobb pitvarral, a bal kamrával és a hátsó lacikonyhával együtt? Nézze, abban magának tökéletesen igaza van, hogy parazitákkal nemcsak a bélben találkozunk. Magam is jól ismerek néhány parazitát itt a szabad levegőn, őket is inkább be kellene dugni valahova, csirkefogó gazemberek. Hogy csak a legenyhébb esetet említsem: itt van ez a Sulteisz. Mindig kér tőlem a hónap végén egy húszast, és vagy megadja, vagy nem. Élősködő, rusnya féreg. Továbbmegyek. Kétségtelen, hogy a bimbózással kapcsolatos kérdésről, magáról a bimbóról még más is eszükbe juthatott volna a versenyző

fiúknak, nemcsak a rügyfakadás és a hidra kitüremkedése. Persze, lehet, hogy eszükbe is jutott, csak nem merték megemlíteni. Fiatalok még ők, uram, ne felejtsük el. Nekem egyébként a Bimbó nevű tehenünk is eszembe jutott, amit hajdan a boldog gyermekkorban legeltettem nyaranta. Egyszer jól bezabált lucernából, míg én elmélyülten olvastam, és persze alaposan megraktak otthon a felfújódott Bimbó miatt. Ha én ülök a vetélkedőn, és ezt megmondom, biztos kapok plusz pontot, és akkor máris elhúztam a Kerekes mellett. És még azt is meg tudtam volna mondani, hogy a Budapesti Állatkertnek már 1903. július ötödike óta van keresztcsíkos bokájú trópusi vízibolhája, amire az jellemző, hogy kizárólag a hím tojja a petéket, ezalatt a nőstény mély hangon énekel, mert fejlett a gégefedője.

Na, mit szól hozzá, maga átmeneti kabóca?

Gemenczi József

KLASSZIKUS KUTATÁSAIMBÓL

A római főtéren, a „Gladiátor" eszpresszóban, néhány tiszteletreméltó matróna ült törzsasztala mellett, s izgatottan tárgyalnak. A téma ezúttal a kis Lavinia, a szép, tizenhét éves hajadon, akivel szemben a császár, Lutius Domitius Nero néhány hét óta feltűnő figyelmet tanúsít.

Lavinia anyukája is ott ül a hölgyek között, s a téma ezúttal nem mindennapi.

— Egy vadállat! — suttogja a legidősebb matróna. — A saját édesanyját képes volt meggyilkoltatni! A féktelen, hiú, zsarnok!

A nénikék óvatosan körülnéznek, nem hallgatózik-e valaki a közelükben, egy császári katona vagy egy besúgó, aztán még halkabbra fogják a szavukat.

— Én ismertem az első feleségét — mondja egy dundi, erősen púderozott arcú asszonyság. — Aranyos, bájos kis asszonyka volt, mondhatom. Azzal is hogy végzett az a vadállat! Azzal az odaadó, csupaszív kis teremtéssel...

— És Poppaeával?! — mondja a harmadik. — És tudom, hogy mennyire futott utána Nero, mikor még Othó felesége volt. És hogy ajnározta, kedveskedett neki, fűtfát ígért az a förtelmes ember! És micsoda szerelmes verseket írt hozzá és a lába előtt énekelt neki, lanttal, mint egy gimnazista. Aztán pedig egyszerűen agyonrúgta! A hasába rúgott annak a szerencsétlen nőnek, aki az ő gyermekét hordozta éppen. Hát ember az ilyen?

— Mit lehet várni egy ilyen férjtől, szívem? — fordul most az öreg matróna egyenesen Lavinia anyukájához. — A te édes kis Laviniád! Csak nem egyeznél bele, hogy hozzá menjen?

Lavinia anyukája kényelmetlenül feszeng a barátnői körben, aztán csak annyit jegyez meg szerény mosollyal:

— Igen ... de hát mégiscsak egy jó parti ...

(somogyi)

Lelkiismeretfurdalás

– Szent isten, most jut eszembe, hogy a férjem meleg vacsorával vár! ...

Műsorszerkesztés

A némafilm korszakából maradt fenn a következő anekdota: Filmvetítés közben cigányzenekar játszotta a kísérőzenét a mozikban, s egyszer „A megfagyott gyermek" vetítésekor, midőn a szerencsétlen árva az édesanyja sírhantjának fagyos rögeire borult, a banda rákezdte a Túr a disznó a mocsárban kezdetű ripi-ropi-ropogósát.

Az egyik vasárnap este a televízió műsorának szemlélése közben jutott ez eszembe. Mert mit is láttam a műsorban!

Hát láttam először is egy megrázó kisfilmet, amely több ezer elhagyott gyermek lelki tragédiáját tárta fel a nézők előtt. Szüleik eltaszították őket maguktól, s a gyermekek olyan szívbemarkolóan sóvárogtak a szeretet után, hogy csak erőnek erejével lehetett eltépni őket a már megszokott ápolónőktől.

De miért nélkülözik ezek a gyerekek a szülői szeretet melegségét – kérdezi a nagyszerű film. A néző bizonyára elgondolkozott volna a kérdésen.

A televízió következő műsorszáma azonban megkímélte a nézőt a fárasztó agymunkától. Körülöttem a nők még le sem törülhették csordogáló könnyeiket, midőn a képernyőre pendült egy deli legény, és – miközben háta mögött a banda derekasan munkához látott – ő így vallott magáról: „Szép asszonynak kurizálok...". Utána pedig egy kackiás menyecske mondta ki, hogy: „Fogadásom tiltja szeretni...".

Az a néző, aki az imént a döbbenet és a felháborodás pillanatait élte át, vagy lágyabb szívű lévén éppen könnyeit hullatta, így kapott csattanós válaszokat a film Miért?-jére.

Cseri Sándor

EZ IS BAJ!

Szín: az Általános Kelmeértékesítő 3 758 711. számú fiókja. A polcokon rengeteg textiláru.

ÜZLETVEZETŐ: *(vidáman fütyörészik és keresztrejtvényt fejt)*

ELADÓNŐ: Irigylem a jó kedvét, vezető kartárs...

ÜZLETVEZETŐ: Miért legyen rossz kedvem? A bevételi tervet teljesítettük. Minden rendben van. *(Telefon cseng)*

ELADÓNŐ: Halló! Itt az Általános Kelmeértékesítő 3 758 711. számú fiók. Micsoda? Honnan tudod? Most? Köszönöm. Azonnal megmondom a vezető kartársnak.

ÜZLETVEZETŐ: Mi az, Mancika? Miért olyan izgatott?

ELADÓNŐ: Sári telefonált a budai fiókból. Leltárellenőrzést kaptak a központból. Ide is betoppanhatnak bármelyik pillanatban.

ÜZLETVEZETŐ *(feldúltan)*: Ez rettenetes!

ELADÓNŐ: Mennyi a leltártöbbletünk?

ÜZLETVEZETŐ: Sok. Több van japán selyemből, angol szövetből, és ballonból.

ELADÓNŐ: Azonnal el kéne tüntetni a felesleget.

ÜZLETVEZETŐ: Már késő.

ELADÓNŐ: Valamit még megpróbálunk. Felhívom a nagynénémet. *(Tárcsáz.)* Halló! Erzsi néni? Itt Manci! Azonnal üljön taxiba és jöjjön az üzletbe! Annyi kelmét kap, amennyit akar. El kell vinnie, a becsületünkről van szó. Beteg? Ez rettenetes! *(Csüggedten leteszi a kagylót. Odakint erélyesen dörömbölnek.)*

ÜZLETVEZETŐ *(reszketve)*: Elvesztünk! Itt az ellenőrzés!

FÉRFI *(arcán fekete kendő. Beugrik, nagyot ordít)*: Fel a kezekkel!

ELADÓNŐ *(sikít)*: Egy rabló!

ÜZLETVEZETŐ *(vonásai kisimulnak. Nyájas mosolyyal)*: Drága rabló úr! Hozta isten minálunk! Tessék, vigyen, amit akar! A magáé!

FÉRFI *(dühösen)*: Vigyek? Hoztam. *(Hatalmas, tömött zsákot húz be.)*

ELADÓNŐ *(sápadtan)*: Elvesztünk...

ÜZLETVEZETŐ *(letépi a férfi álarcát)*: Felismertelek! Sramek Rudi, a 8 674 128-as számú fiókból.

FÉRFI *(elkeseredve)*: A ménkű csapjon belé! Nekem is leltártöbbletem van!

Függöny.

Galambos Szilveszter

Hajnali csengő

A telefon felköltött, csengetett
korahajnalban, elkergette álmom:
a Quarnerón el kellett tőled válnom,
Veneziába utaztam veled.

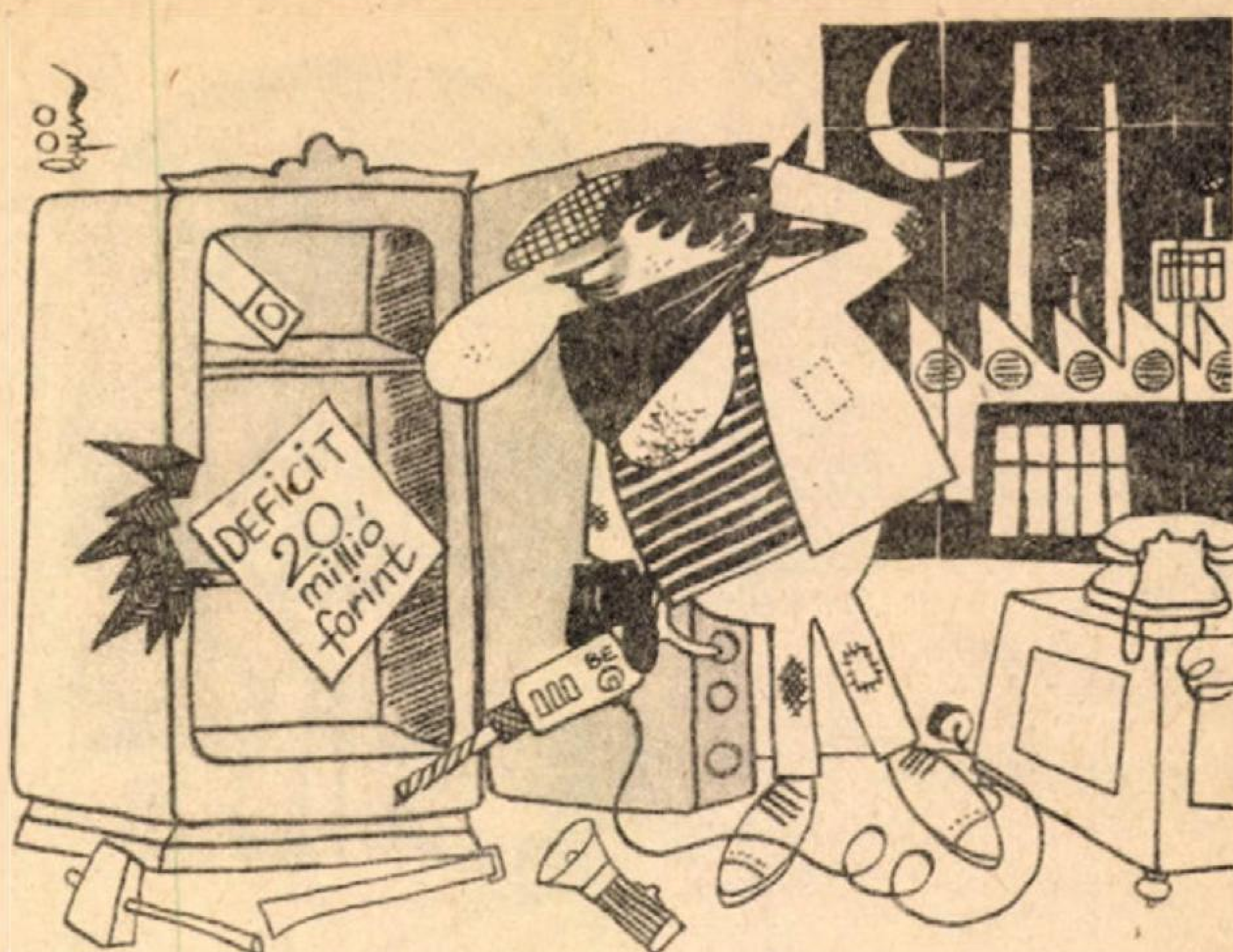
De szépek is a napos tengerek,
ringatni jó a szívet, hogy ne fájjon,
a szemet, hogy frissüljön tiszta tájon...
s a telefon makacsul berregett.

Rossz hírtől féltem, a lét és a nemlét
riadt eszembe... Téves kapcsolás volt,
a pékműhelyben sürgették a zsemlét.

Felvert szívem még hangosan kopácsolt
s míg eszméltem, pirkadt az öntudat,
sirattam egy szép tengeri utat.

Bródy László

Balszerencsés kasszafúró

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NYÍREGYHÁZI HIBAJEGYZÉK

Azt mondják a város lakói, hogy náluk sok minden nagyon falusias még, de a taxihiány már fővárosi szintű. Állítólag 12–14 kocsit is futtat az Autóközlekedési Vállalat, Nyíregyházán mégis sűrűbben lehet fehér hollót látni, mint taxit. Hogy hova tűnnek? Bérbeveszik vállalatok, intézmények; túrautakra mennek velük; javítóban vannak stb.

Ha pedig valaki a városban sietne a dolga után, annak ott a villamos – vagy a konflis.

A tájékozatlan idegen nagyon nehezen találja meg azt az utcát, ahol éppen dolga lenne. Hiába fürkészi a szem a sarki házak falán a fehér, messzire világító utcanévtáblát, egy rozsdás foltot lát csupán. Egész közelről derül csak ki, hogy ezek utcatáblák voltak valaha, még az ántivilágban. Nyugdíjjogosultságukat régies helyesírásuk is tanúsítja: „Bercsényi utcza", „Egyház utcza", „Síp utcza".

Felhívjuk a tanáts betses figyelmét: célszerű lenne ezen táblátskákat kitserélni.

Csempeüzemmé alakították át néhány éve a város egyetlen tisztasági fürdőjét. Nem volt már korszerű. Persze, az sem korszerűbb megoldás, hogy most egyáltalán nincs tisztasági fürdő, s az egyetlen melegvíz lelőhely Sóstón van. Ezt a népnyelv reumafürdőnek nevezi. Aki ugyanis fürdőzés után a hideg, huzatos villamoson teszi meg a négykilométeres utat, vissza a városba – biztosan számíthat egy jó kis reumára.

Az ifjúsági lakásépítési akció első fordulójában szép, modern családi házak épültek az Ifjúság utcában. A második turnusban 24 lakásnak kellett volna felépülni a múlt év őszére, vagy legkésőbb ez év tavaszára. De még el sem kezdhették az építkezést, mert a telekkisajátítások körüli bürokratikus huzavona még mindig nem ért véget. Félő, hogy ha ilyen tempóban haladnak, a mostani ifjúsági lakótelepből veterán-telep lesz, mire a szóban forgó 24 lakás megépül.

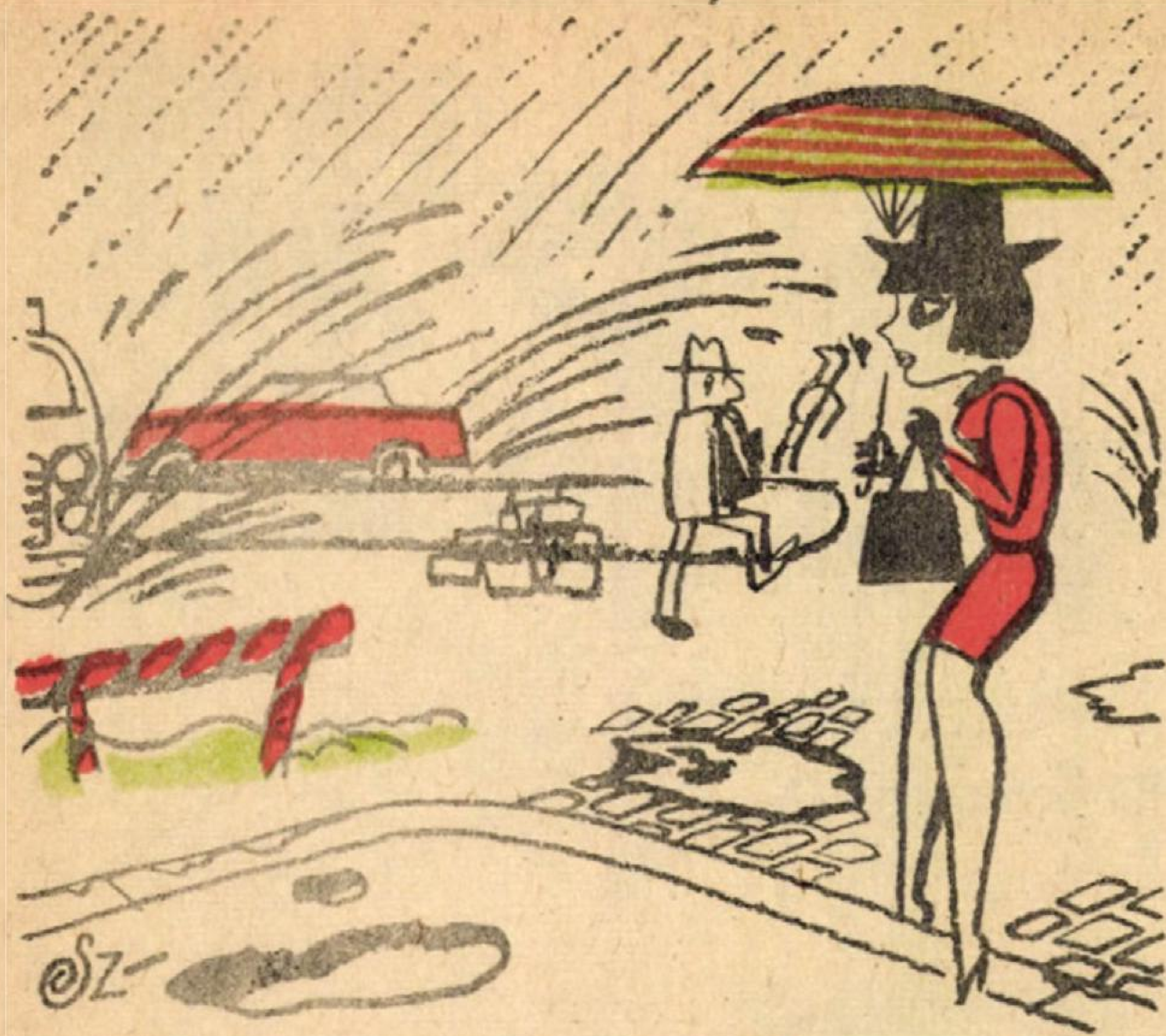

A Petőfi utcai 16 lakásos épülettömbbe négy hónapja vezették be a központi fűtést, s a házkezelőség még azóta sem állapította meg az új szolgáltatás tarifáját. A lakók most a jól fűtött szobákban is remegnek: nem a hidegtől, persze, hanem a várhatóan magas összegű, több hónapos számlától.

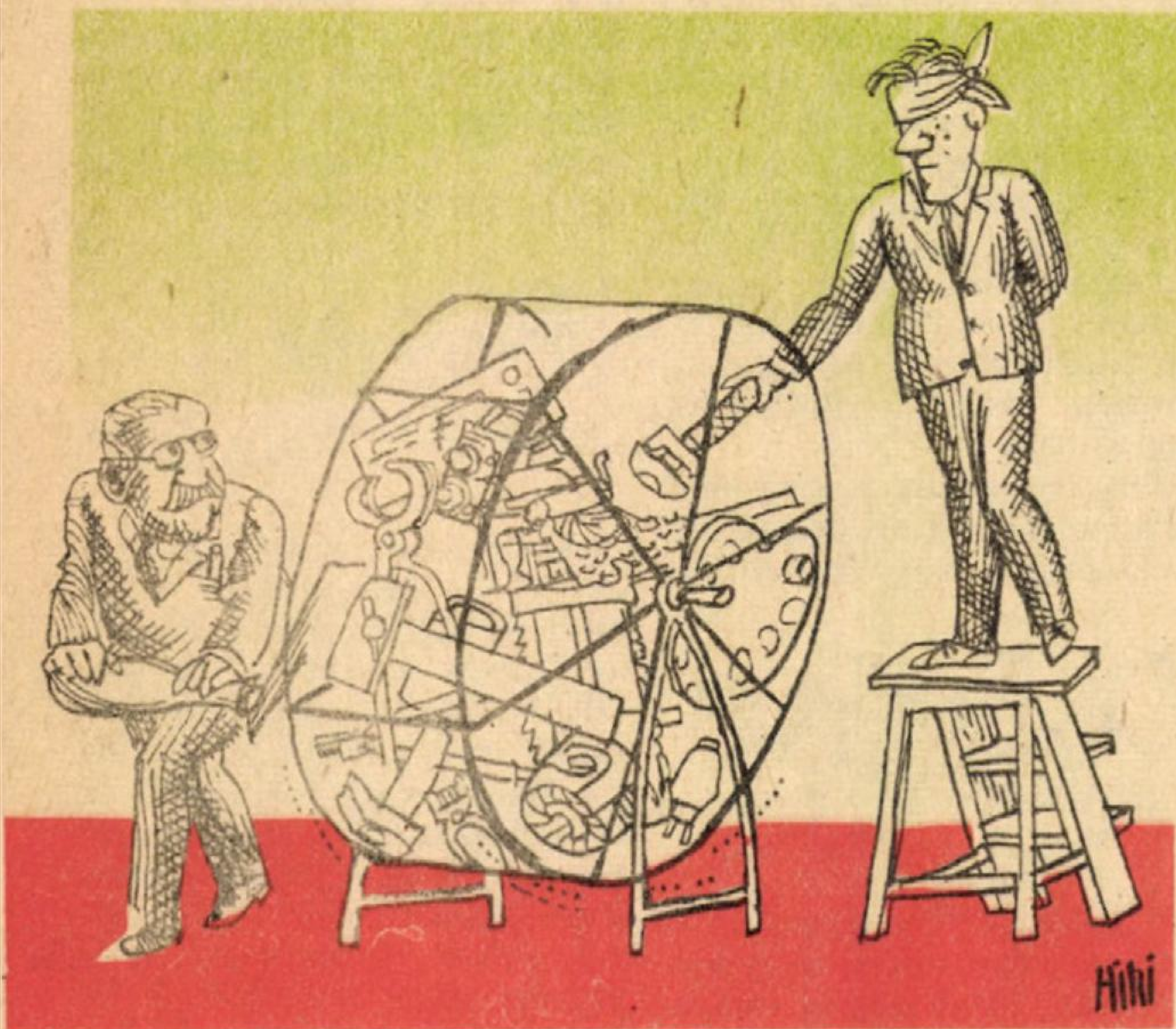
Radványi Barna

Nem könnyű!

– Az anyukám azt mondta, sose térjek le a jó útról . . .

Pályaválasztás

Művészek

Várnai György rajza

12

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AZ ÉRDEKELTEK HOZZÁSZÓLNAK

Dehogyis feledték el Xantus Jánost, az Állatkert egyik létrehozóját, ahogyan azt a Ludas Matyiban D. E. állította! Még ebben az évben minden bizonnyal elkészül az Állatkert egyik épületére Xantus domborműves emléktáblája, mert az Állatkert főigazgatójának jogos igénye alapján még februárban megtettük a szükséges előkészületeket.

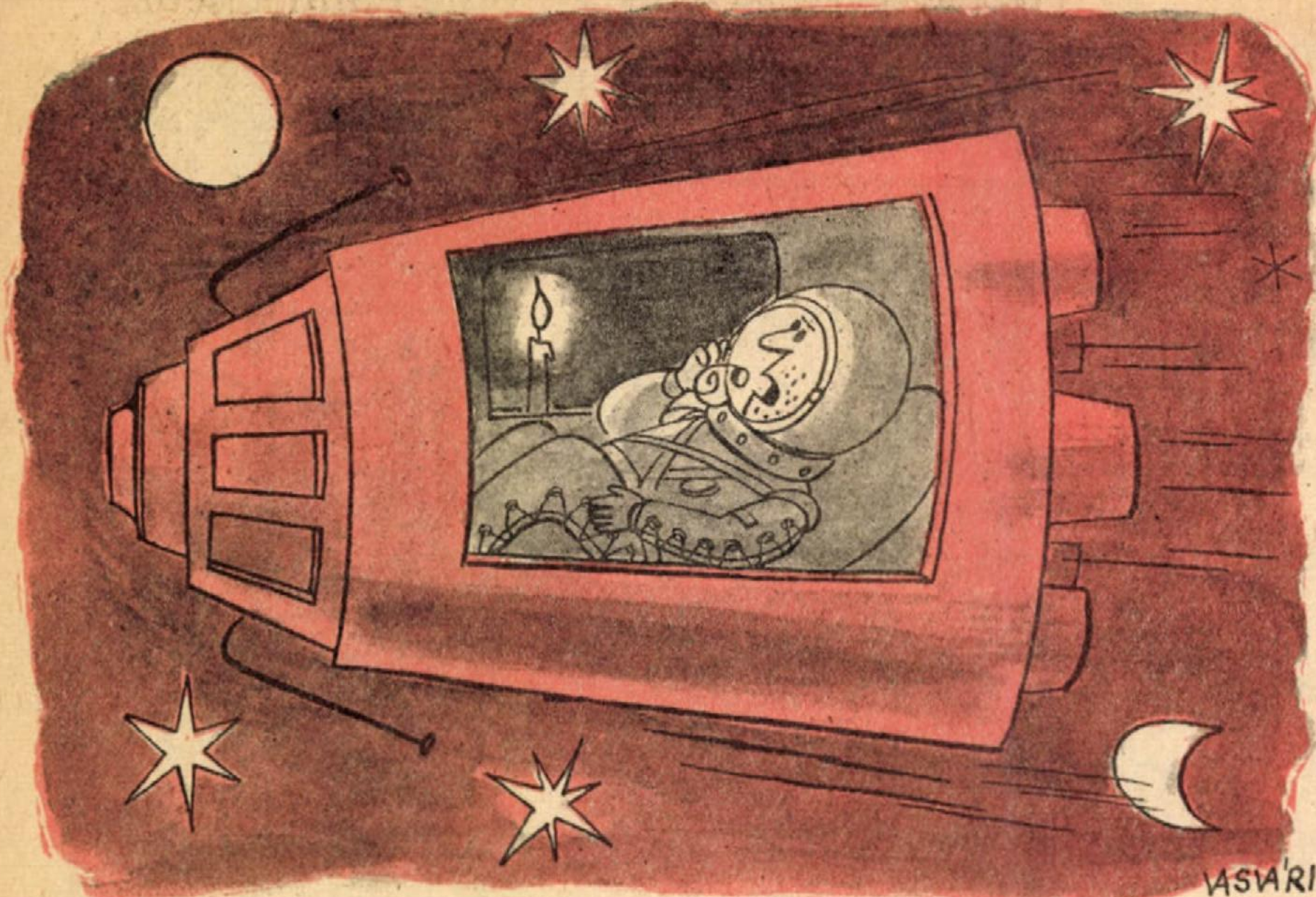
Polgár Károly ig.
Főv. Emlékmű Felügyelőség

„Sár! Sár!! Sár!!!" című cikkükre sajnálattal kell közölnünk, hogy a kerületi tanács vb fuvarozási gondokkal küzd. Az esetenként felmerülő igényeket a kerületben legtöbb salakot termelő élesztőgyárhoz továbbítjuk, azzal a kérelemmel, hogy a megjelölt helyekre szállítsák saját fuvarral a depóra szánt salakot. Közöljük továbbá, hogy ez évben nagyobb arányú járdaépítési akciót kívánunk szervezni a lakosság felajánlott segítségének igénybevételével. Ennek eredményeként előreláthatólag 10 000 négyzetméter járdával fog gyarapodni kerületünk.

Tőzsér József
VB-elnök
XX. ker. Tanács

Vasvári Anna rajza

Rövidzárlat az űrben

– Halló! Elektromos Művek?

MEGGYŐZÉS

Régóta gyötör a lelkifurdalás, mert a rádió, a lapok, a legkülönfélébb illetékes nyilatkozók engem tesznek felelőssé, valahányszor fény derül egy-egy huligántársaság disznóságaira, mivelhogy felnőtt dolgozó létemre nem figyelek fel idejében téves nézeteikre, nem nevelem őket a társadalom megbecsült tagjaivá, nem szólok rájuk a megfelelő időpontban, egyszóval: miattam olyan, amilyen a mai magyar ifjúságnak az az elenyészően jelentéktelen hányada, amely jelentékeny bűnöket követ el.

Tegnap este aztán nyakamba vettem a várost, hogy tartozásomat lerójam, felkutassak és jó útra tereljek egy bandát. Szerencsém volt, mert már az első helyen, a Mézesmázos Mackóban, ráakadtam Gorilla Jamesz fiatalkorú csoportjára. Vizespohárból itták a Dock-rumot, nőket molesztáltak, felpofoztak minden belföldit, aki elment az asztaluk mellett, olykor kisétáltak a presszó elé az utcára, betöréses rablás, valamint autófosztogatás céljából, közben forintot ajánlottak ki, és készülődtek a disszidálásra.

Egy darabig némán figyeltem önfeledt pajkosságaikat, bő jegyzeteket készítettem magamnak, aztán hozzájuk léptem.

– Ez így nem lesz jó! – mondtam, és szigorú, de baráti tekintetemet végighordoztam a galeri tagjain.

– Mon Dieu! – kiáltott fel meglepetten Gorilla Jamesz, a vezér. – Csak nem a mi magaviseletünkben talál valami kivetni valót?!

– Ez a zord valóság – feleltem, és egy széket húztam magamnak az asztalukhoz. – Lehet, hogy maguknak nincs erről tudomásuk, de az effajta viselkedés nem vezet jóra, a társadalomnak nem olyan fiatalokra van szüksége, mint aminők maguk, momentán persze.

Megdöbbenve néztek egymásra és rám, az érzékenyebb lelkűek szemében könny csillogott. Drakula Joe, az alvezér megragadta a karomat.

– Könyörgöm, tessék megmondani konkrétan, hogy akaratlanul is hol hibáztunk! Csak így tehetjük jóvá esetleges vétkeinket.

Feltettem a szemüvegem, és a galeri izgalomtól túlfűtött várakozása közepette sorra vettem a jegyzetfüzet pontjait.

– A tömény szesz nagymérvű fogyasztása egészségtelen, mások testi épségét tiszteletben kell tartani, közeledjünk a nőkhöz udvariasan, bánjunk velük gyöngéden, lopni, sibolni nem szabad, végezetül pedig a rendes ember szereti a hazáját, és itthon marad. Világos!

Felvilágosító szavaim, ezek a nyilvánvaló igazságok, a szívük mélyéig felkavarták a fiúkat. Volt, aki megüvegesedett szemmel bámult maga elé, mások hangosan zokogtak, Gorilla Jamesz az öklét dugta a szájába, hogy ne törjön ki belőle a sírás. Megsajnáltam őket.

– Fel a fejjel, gyerekek! – mondtam nekik biztatóan, és felálltam. – Most, hogy már látjátok magatok előtt a helyes utat, rajtatok áll, hogy mihamarább rá is lépjetek. Ehhez kívánok nektek jó munkát, erőt, egészséget!

Minthogy a nagy megrázkódtatástól nem jött szó az ajkukra, üdvözletet intve, indultam a kijárat felé.

Az ajtóból még visszanéztem. Gorilla Jamesz épp akkor pofozott fel egy vendéget, de látszott, hogy csak gépies beidegzettségből teszi, a gondolatai már a javulás útján járnak.

Kürti András

tavaszi tragédia

– Sajnos, a vetőgépet még generálozni kell!

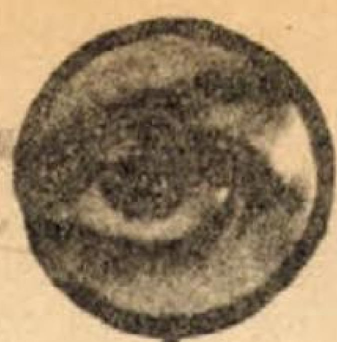

– Vontatóink mind házon kívül vannak ...

– Ne hamarkodja el, előbb a mag kerüljön a földbe!

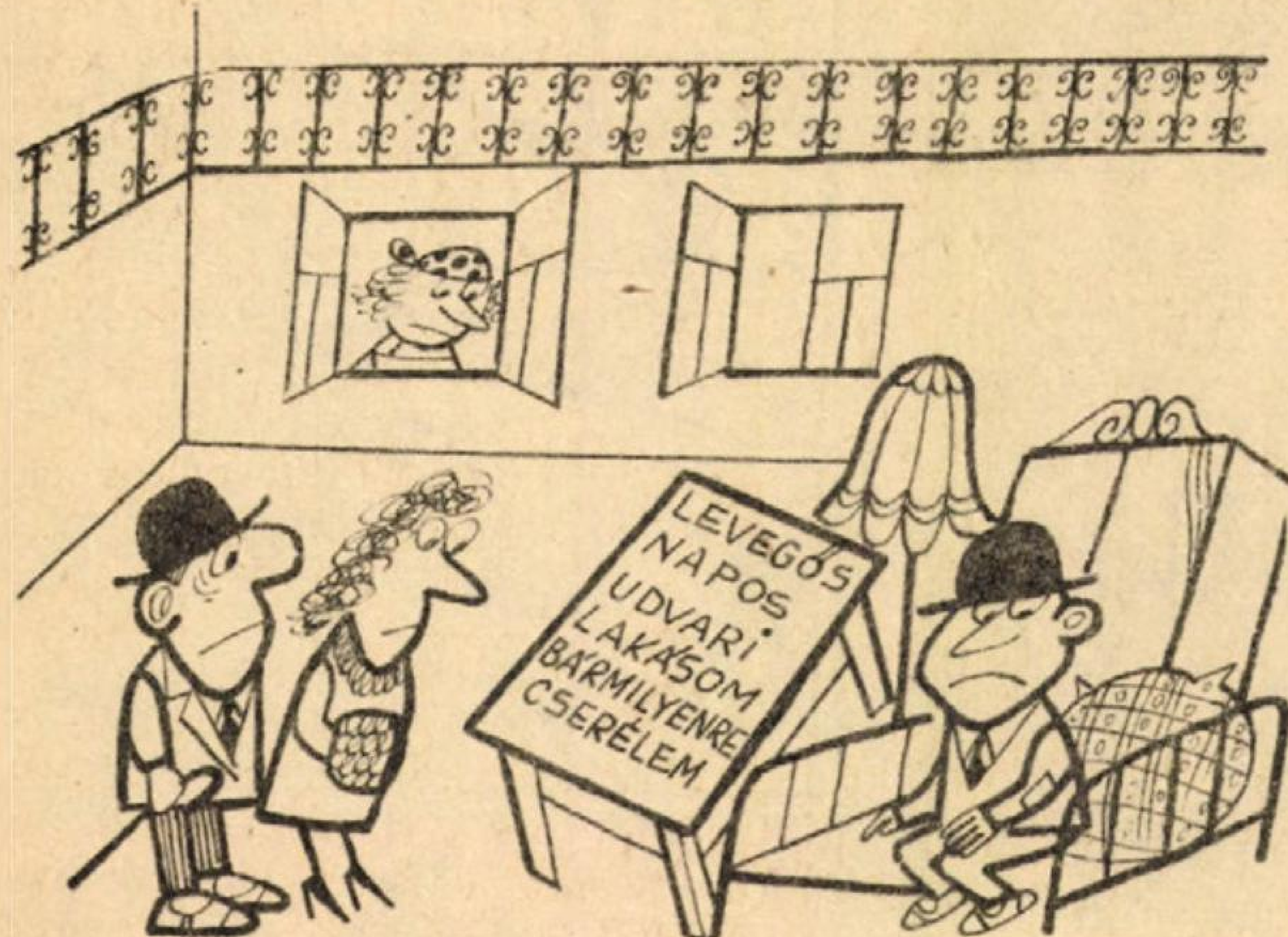
Barát József rajzai

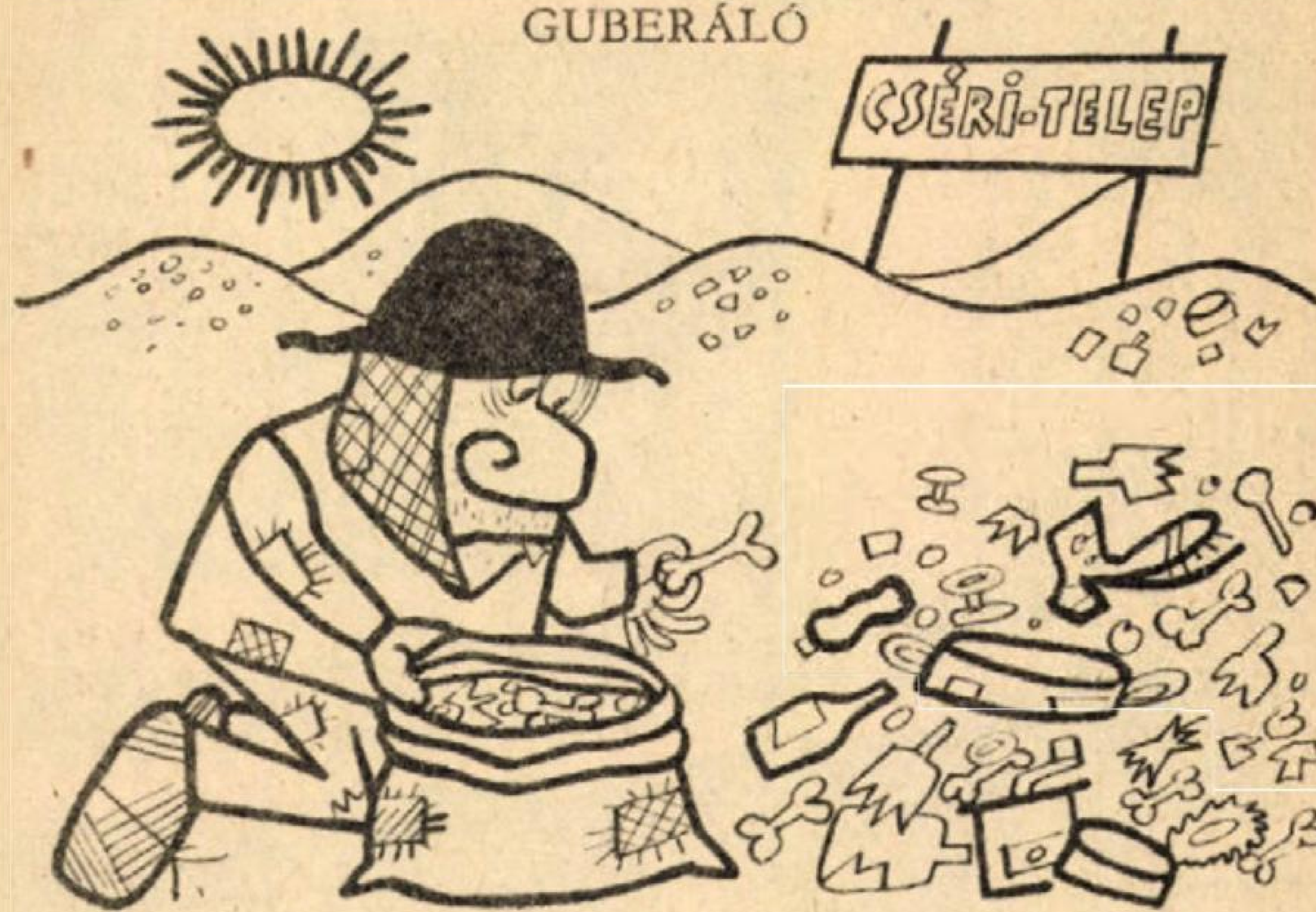
VISSZAPILLANTÓ TÜKÖR

Fülöp György rajzai

A KILAKOLTATOTT

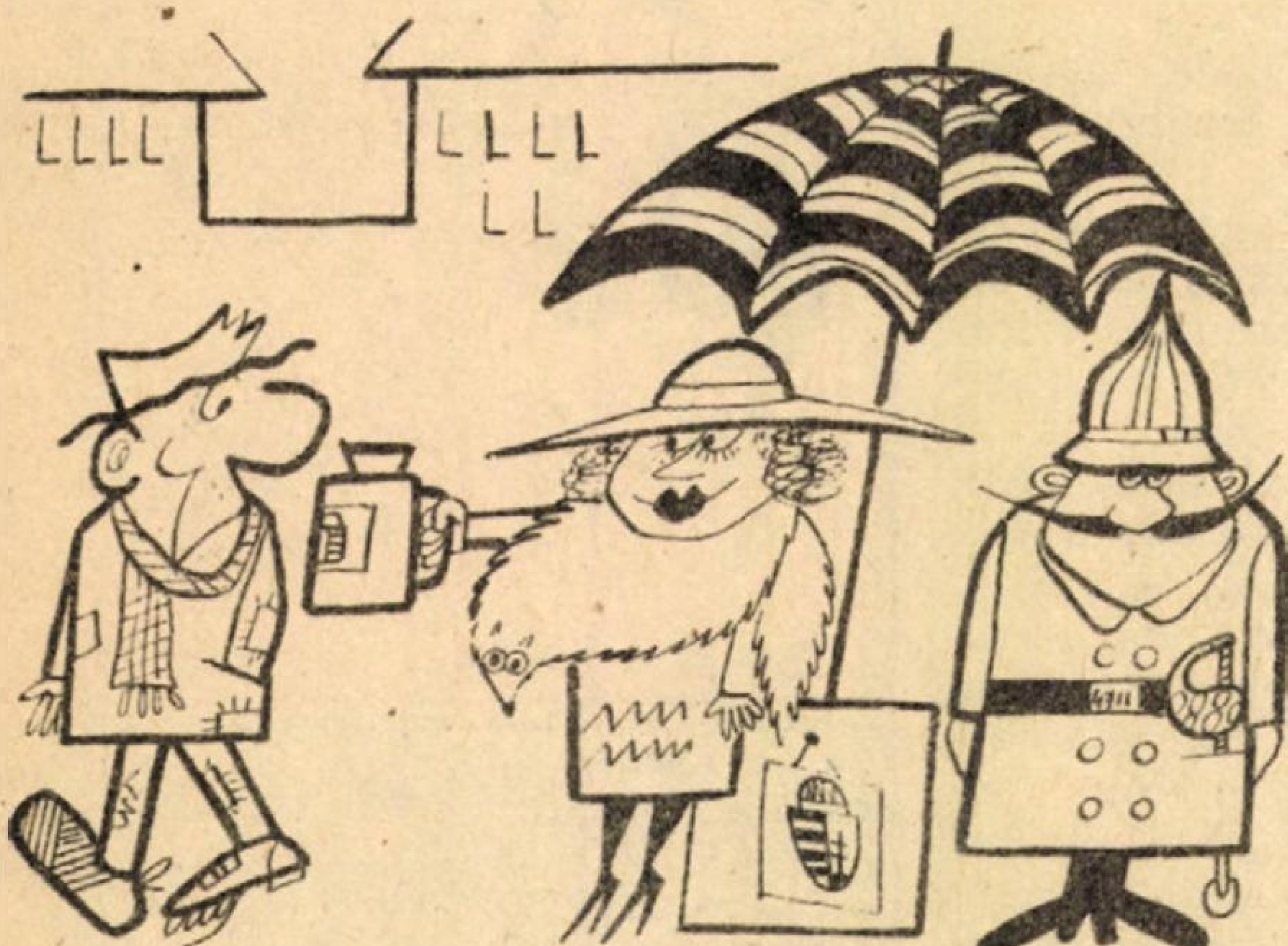

GUBERÁLÓ

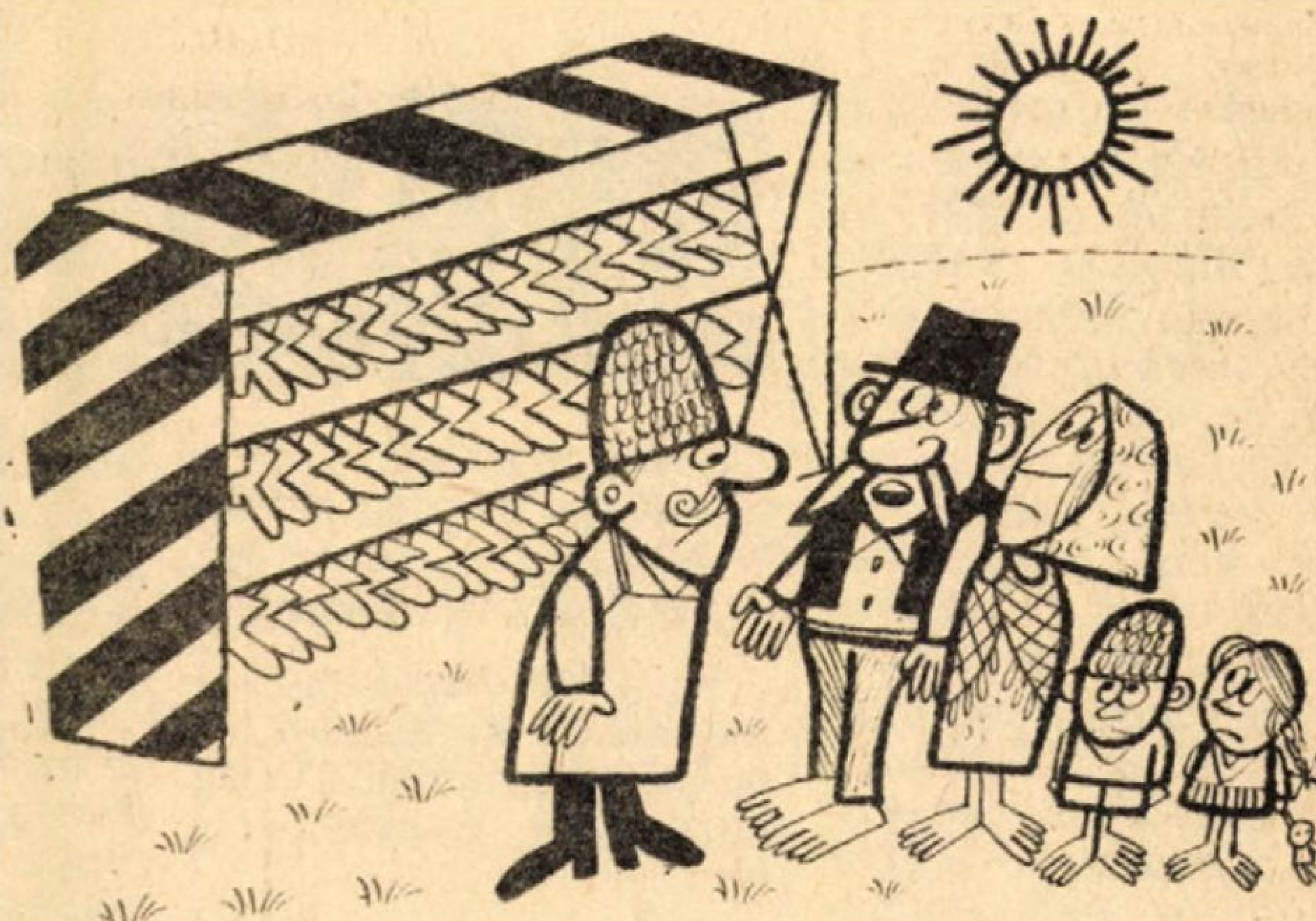

Akkor még lehetett keresni . . .

JÓTÉKONYKODÓ ÚRIASSZONY

– Adakozzon, jó ember, a szegények javára!

MEZÍTLÁBASOK

– Kérek egy pár cipőt!
– Kinek lesz?
– Az egész családnak!

irka-firka

X. befutott író panaszkodik társaságban a balszerencséjéről:
— Pont én reméljek Kossuth-díjat, akinek soha még egy vacak kéttalálatosa se volt a lottón . . . ?

*

Párbeszéd:
— Kérem, nálam az a szokás, hogy ami a szívemen, az a számon.
— Akkor fogja be a szívét!

*

Találós kérdés:
Miben különbözik egy jól kereső maszek szabó egy kezdő színésztől?

Megfejtés:
Hogy a kezdő színész szívesen elvállal kisebb alakításokat is!

*

Ipszilon reménytelenül alkoholista. Még húsvétkor is csak a saját torkát hajlandó meglocsolni.

*

Egy hatókörnek nem való hatókör.

*

A klasszikus műveltség a ma emberét is vonzza. Például egy ismerősöm nemrég említette, hogy most olvassa Homérosztól az Isiászt.

M. haladó szellemű, N. kezdő szellemű ember . . .

*

Z.-nek szép, tiszta rímei vannak. Talán azért, mert rendszerint fürdés közben szokott verset írni . . .

*

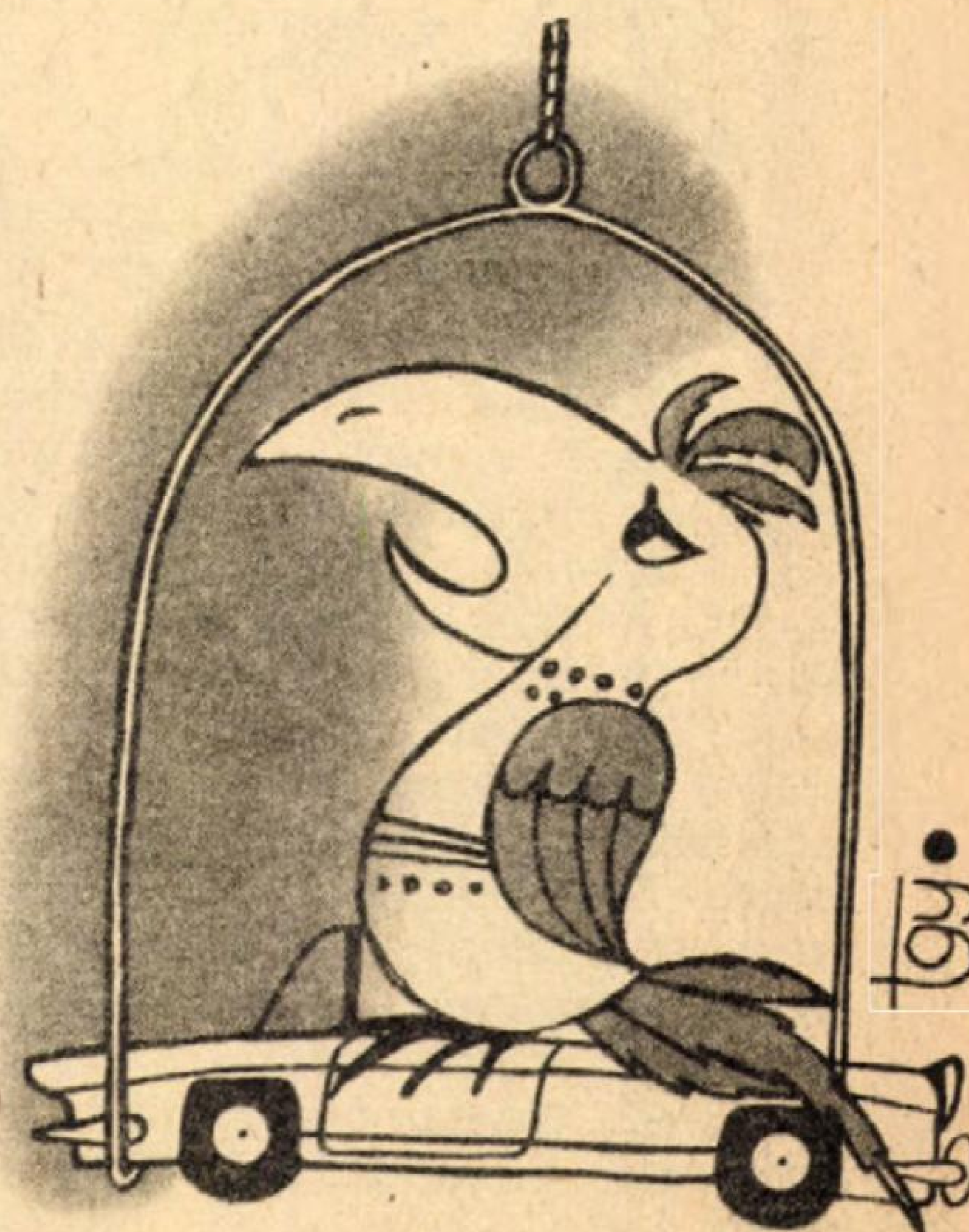
A férfiak szeretik, ha egy nő tisztességes, csak azt nem szeretik, ha épp velük szemben az.

*

A külső nem minden. Kopasz ember is lehet jó fodrász.

Dalmáth Ferenc

A papagáj

– Lehet hölgyeim, lehet, kocsim van, kocsim van . . .

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A FÉRFIAK EGYENJOGÚSÁGÁÉRT

A MÁV egyik hivatalos rendelkezésében olvasom — amely a félárú, kedvezményes utazásra jogosító igazolványok kiadásával foglalkozik —, hogy ha férfi a kedvezményre jogosult dolgozó, akkor a feleségének jár a MÁV-kedvezmény, de ha nő a dolgozó, a házastársának e címen nem jár kedvezmény. Ez nemcsak laikus jogérzékembe és szemléletembe ütközik, hanem világos módon megsérti a Magyar Népköztársaság Alkotmánya 49. §. (2) pontját, amely szerint „a polgárok bármilyen hátrányos megkülönböztetését nemek ... szerint a törvény szigorúan bünteti." Márpedig a fenti rendelkezés — ezúttal különösen groteszk módon — a férfit érinti hátrányosan, aki nem kaphat a felesége jogán, mint családtag, MÁV-kedvezményt.

Persze, tisztában vagyok azzal, hogy itt egy igen kis pörsenésről van csak szó a társadalom testén. Mégis: javasolom, a fontos elv miatt, hogy szólítsa fel a Ludas a MÁV vezérigazgatóját ennek a sok éves helytelen rendelkezésnek a visszavonására. Ha nem lenne fellépése eredményes, javasolom az ügynek a Legfőbb Ügyész kezeibe való letételét, hogy eljárhasson a törvényességi óvás eszközeivel. Avagy a férfiak egyenjogúságát nem biztosítja az Alkotmány?

Értelmezhető az 50. §. (1) pontja („a nők a férfiakkal egyenlő jogokat élveznek") úgy, hogy viszont a férfiak nem élveznek a nőkkel egyenlő jogokat (vagy kedvezményeket)?

A férfiak egyenjogúsításának régi híve:

B. O.
Budapest

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Hol hibázták el?

Az ötödik születésnapomon elvesztem a Fényes Cirkuszban, és ostoba gyerekfővel hagytam, hogy megtaláljanak.

D. F.

Amikor a nátha ellenszere helyett véletlenül az atombombát találtam fel.

F. L.

Az elején. Később úgy-ahogy rendbe hoztam, de a hiba elhárítása még most is folyamatban van.

F. Gy.

Tegyük el ezt a kérdést vagy húsz évre. Még nincsenek a dolgok történelmi távolságban.

(f—p)

Nem válaszolok, mert a kérdésben tendenciát érzek. Példás társadalmi és családi életem, valamint kitűnő magatartásom a munkahelyemen azt példázza, hogy milyennek kell lennie egy tökéletes embernek.

G. Sz.

Még az óvodában. Arra a kérdésre, hogy akarok-e tovább tanulni, azt feleltem, hogy igen.

K. A.

Évek óta olyan furcsán éreztem magam, és most kiderült: 39-es ingeket hordtam, pedig 42-es nyakam van.

M. Gy.

Nem hibáztam el! Ha újra kezdeném, újra azt csinálnám, amit eddig, egy kivétellel. Nem barátkoznék Pákozdival, aki ötven évvel ezelőtt nem adta vissza a színes üveggolyóimat.

P. L.

Ott, hogy március 27-én este a Klauzál térre vittem a kutyámat sétálni, és nem abba a londoni parkba, ahol a Rimet Kupa volt elrejtve.

R. B.

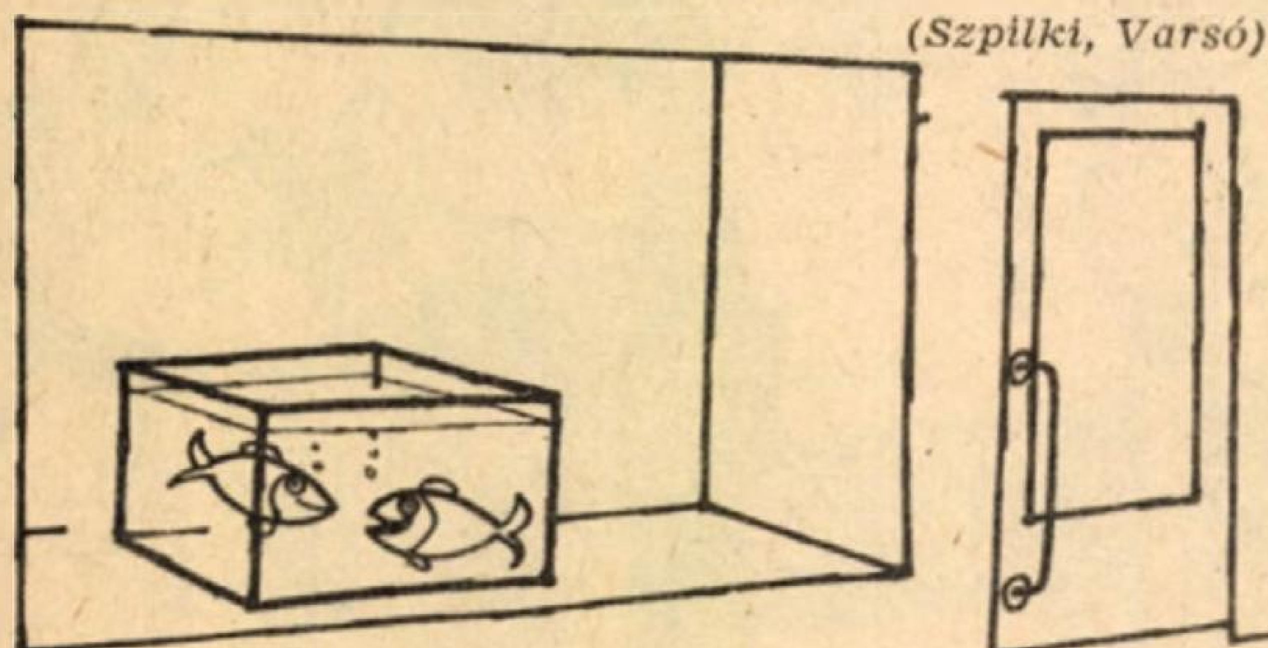
Nem hibáztam el! Egyetlen lövéssel végeztem a trónörökössel Szarajevóban.

S. P.

Ahol csak lehetett.

(t.)

(Szpilki, Varsó)

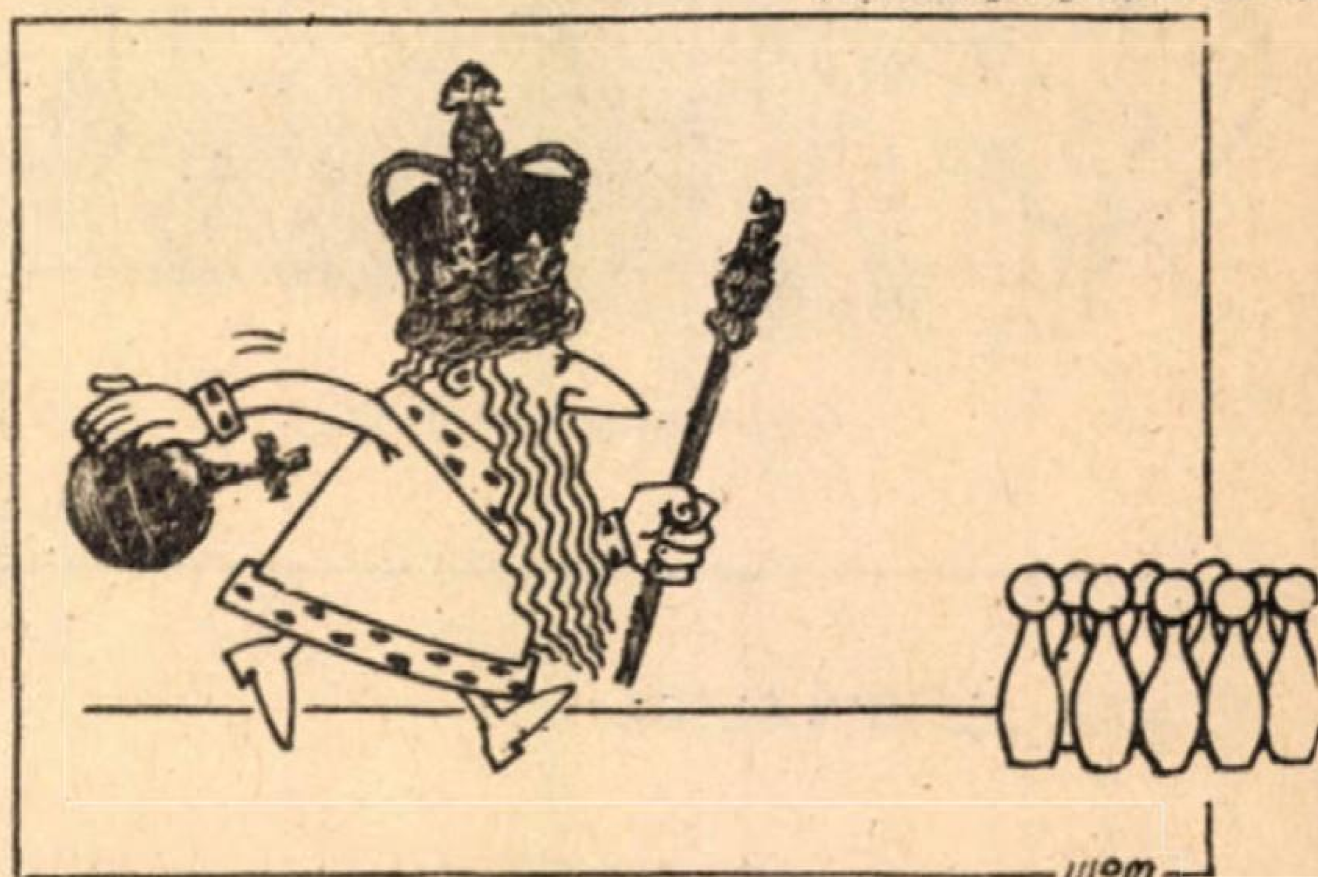

– Szerencse, hogy kijutottunk abból a piszkos folyóvízből . . .

IMPORT

HASZNOSÍTHATÓ FELSZERELÉS

(Eulenspiegel, Berlin)

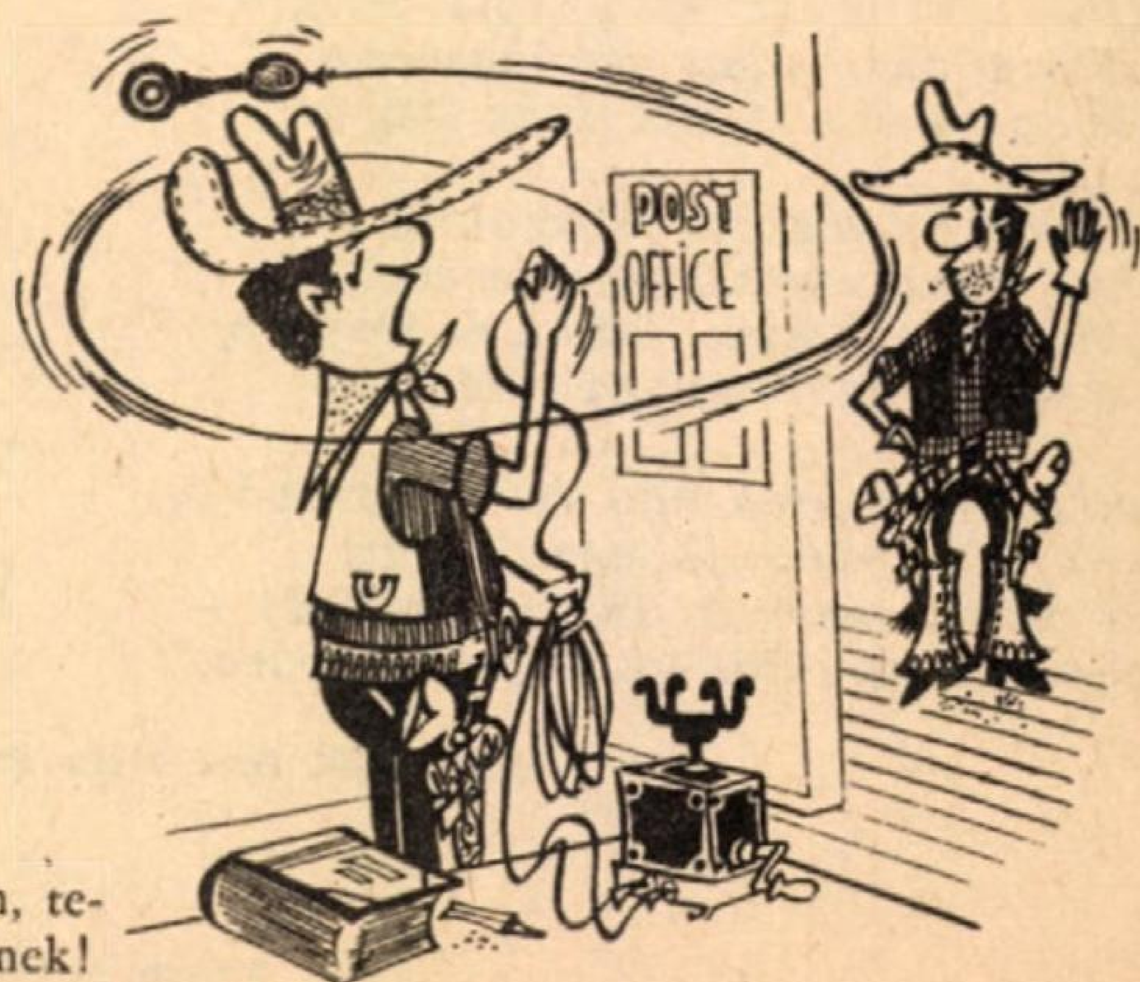
VÉDŐBERENDEZÉS

Heves szurkolók számára

(Krokodil, Moszkva)

HUMOR

– Helló, Jim, telefonon keresnek!

(Münchener Illustrierte)

Hogy múlik az idő!

– A néni a felszabaduláskor született?

Életből ellesve

Sajdik Ferenc rajzai

Furcsa kérdés

– Női nadrágtartó nincs?

Csodagyerek

– Szakmát akarok tanulni!

FRANZ XAVER SEIDL

Bál Az Éhezők Javára

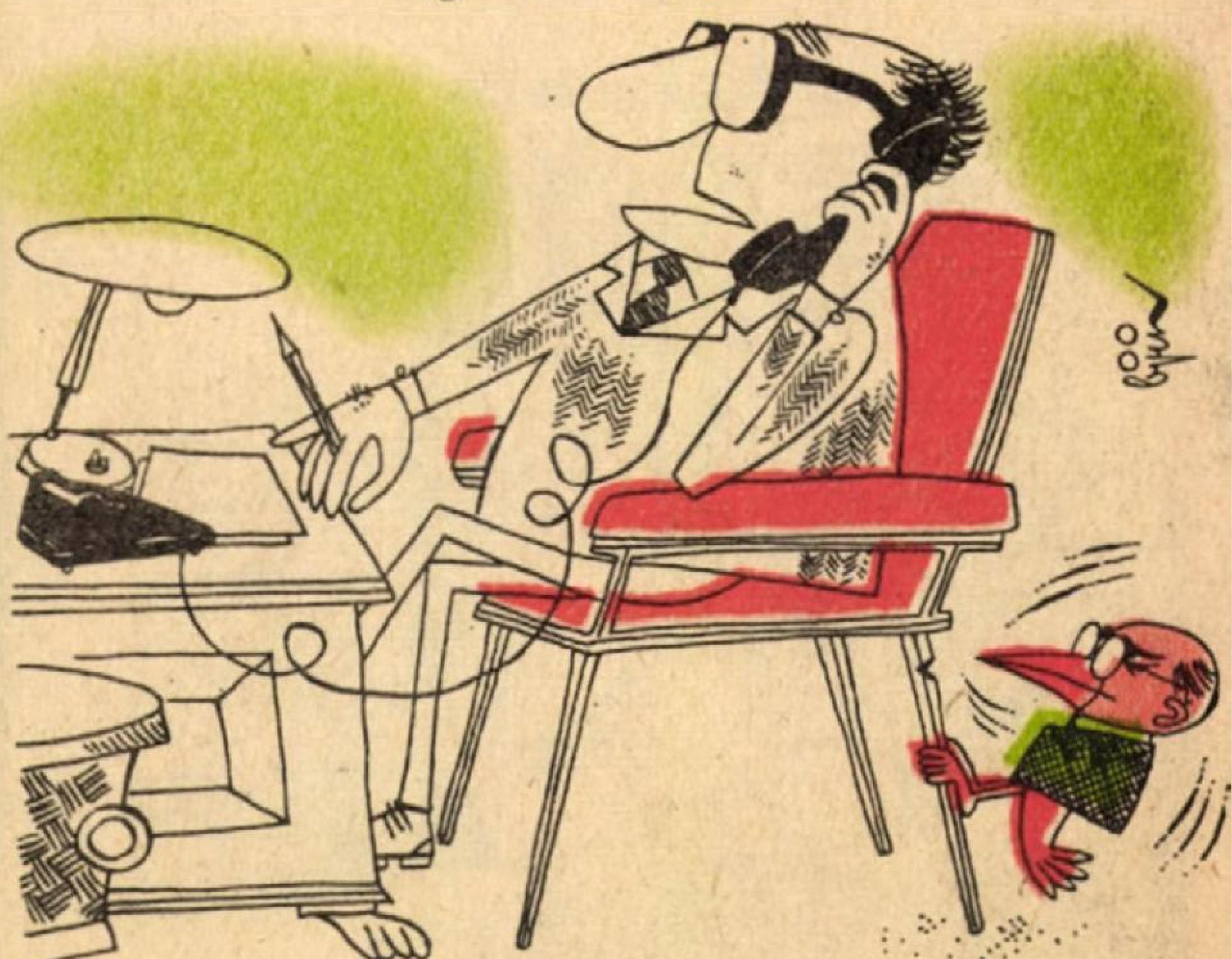
A teremben ezernyi gyertyafény libeg,
jelszó: „Nagy Bál Az Éhezők Javára";
kering a dús, lelkes vendégsereg,
a Tőke merő szívbéli jóság máma.

Az arcokon részvét és irgalom,
átkot rebeg nyomorra, éhezésre,
gyémánt szikrázik fülben és nyakon,
s az ősök címerének büszke fénye.

Belép egy koldus, agg, csontvázsovány,
és ebrúdon kidobja már a sárba
két vállas, markos, díszruhás lakáj —
Jelszó: „Nagy Bál Az Éhezők Javára."

(Németből fordította Fazekas Anna)

Szorgalmas beosztott

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 66.0859 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504